

Brussel, 13.09.1995
COM(95) 285 def.

**VERSLAG VAN DE COMMISSIE AAN DE RAAD EN HET EUROPESE
PARLEMENT OVER DE ACCIJNSTARIEVEN DIE ZIJN VASTGESTELD IN
RICHTLIJN 92/79/EEG VAN DE RAAD VAN 19 OKTOBER 1992 INZAKE DE
ONDERLINGE AANPASSING VAN DE BELASTINGEN OP SIGARETTEN,
RICHTLIJN 92/80/EEG VAN DE RAAD VAN 19 OKTOBER 1992 INZAKE DE
ONDERLINGE AANPASSING VAN DE BELASTINGEN OP ANDERE
TABAKSFABRIKATEN DAN SIGARETTEN, RICHTLIJN 92/84/EEG VAN
DE RAAD VAN 19 OKTOBER 1992 BETREFFENDE DE ONDERLINGE
AANPASSING VAN DE ACCIJNSTARIEVEN OP ALCOHOL EN
ALCOHOLHOUDENDE DRANKEN, ALSMEDE RICHTLIJN 92/82/EEG VAN
DE RAAD VAN 19 OKTOBER 1992 BETREFFENDE DE ONDERLINGE
AANPASSING VAN DE ACCIJNSTARIEVEN VOOR MINERALE OLIËN**

*(Ingediend overeenkomstig artikel 4 van Richtlijn 92/79, artikel 4 van Richtlijn 92/80
en artikel 8 van Richtlijn 92/84 en artikel 10 van Richtlijn 92/82)*

INHOUDSOPGAVE

HOOFDSTUK	TITEL
	Samenvatting
1.	Het communautaire accijnsstelsel a) Achtergronden b) Ontwikkeling van het huidige stelsel
2.	Wat behelst de herziening? a) Wettelijke verplichtingen b) Werking van de interne markt c) Reële waarde van de accijnstarieven d) Andere aspecten van het Verdrag e) Noodzaak van verdere maatregelen
3.	Sigaretten a) Verplichting tot herziening b) Structuur van de accijns c) Reële waarde van de accijnstarieven d) Werking van de interne markt e) Doelstellingen van het Verdrag in het algemeen f) Conclusies
4.	Andere tabaksfabrikaten a) Herzieningsverplichting b) Reële waarde van de accijnstarieven c) Werking van de interne markt d) Doelstellingen van het Verdrag in het algemeen e) Conclusies
5.	Alcohol en alcoholhoudende dranken a) Herzieningsverplichting b) Reële waarde van de accijnstarieven c) Mededinging tussen categorieën alcoholhoudende dranken d) Andere aspecten met betrekking tot de werking van de interne markt e) Doelstellingen van het Verdrag in het algemeen f) Conclusies
6.	Minerale oliën a) Herzieningsverplichting b) Reële waarde van de accijnstarieven c) Werking van de interne markt d) Doelstellingen van het Verdrag in het algemeen e) Conclusies
Bijlagen:	A - Accijnsontvangsten B - Minimumtarieven C - Ontwikkeling van de accijnstarieven sinds 1990 D - Veranderingen van de accijnstarieven sinds januari 1993 E - Wisselkoersen nationale munteenheden/ecu F - Consumptieprijzen-index G - Accijnstarieven voor sigaretten

SAMENVATTING

In hoofdstuk 1 wordt de ontwikkeling van het huidige communautaire accijnsstelsel beschreven. Dit stelsel is op 1 januari 1993 ingevoerd en heeft betrekking op tabaksfabrikaten, alcohol en alcoholhoudende dranken en minerale oliën. Het voorziet in gemeenschappelijke structuren voor de belastingheffing door de Lid-Staten, zoals een stelsel van minimumtarieven en geharmoniseerde procedures voor het voorhanden hebben en het verkeer van accijnsprodukten.

In hoofdstuk 2 wordt nader ingegaan op de verplichting tot herziening die is opgenomen in een aantal richtlijnen waarbij minimumtarieven voor de accijnzen worden vastgesteld. De herziening van de accijnstarieven moet geschieden in het licht van de werking van de interne markt, de reële waarde van de accijnstarieven en de doelstellingen van het Verdrag in het algemeen. In dit hoofdstuk wordt erop gewezen dat hierbij zeer uiteenlopende vraagstukken komen kijken en dat er een accijnsbeleid voor de langere termijn moet worden ontwikkeld. De algemene conclusie is dat maatregelen moeten worden uitgesteld totdat er een meer algemene analyse is gemaakt van de verschillende vraagstukken die hiermee verband houden.

Sigaretten komen in hoofdstuk 3 aan de orde. Hierin wordt opgemerkt dat de structuur van de accijns op sigaretten moet worden gezien, ook al wordt een aanpassing in dit stadium niet raadzaam bevonden.

Hoofdstuk 4 gaat over andere tabaksfabrikaten. Hierin wordt opgemerkt dat de relatie tussen tabaksfabrikaten nadere aandacht verdient, vooral omdat gezondheidsargumenten pleiten voor verhoogde belastingen op tabak voor het zelf draaien van sigaretten.

Hoofdstuk 5 gaat over alcohol en alcoholhoudende dranken. Hierin wordt opgemerkt dat voor wijn een nultarief geldt. Aanpassing van het positieve tarief zonder een overeenkomstige maatregel voor wijn zou tot concurrentievervalsing kunnen leiden. Anderzijds zou het een verkeerd moment kunnen zijn om een positief tarief voor wijn in te voeren gezien de huidige hervorming van het GLB in deze sector. Bijgevolg wordt het vraagstuk van de aanpassing van de minimumtarieven voor alcoholprodukten uitgesteld in afwachting van nadere analyse en verder overleg.

Minerale oliën komen aan bod in hoofdstuk 6. Ook hierin wordt opgemerkt dat er een groot aantal potentieel tegenstrijdige vraagstukken bestaan, vooral bij de brandstoffen voor verwarming, waar het ontbreken van een accijns op een aantal concurrerende produkten leidt tot soortgelijke concurrentieproblemen als bij wijn in de alcoholsector. Derhalve worden op dit gebied maatregelen eveneens uitgesteld in afwachting van een verdere discussie en beoordeling.

HERZIENING VAN DE ACCIJNSTARIEVEN

1. HET COMMUNAUTAIRE ACCIJNSSTELSEL

a) Achtergronden

1.1 Accijnzen zijn sedert lang bestaande belastingen op het verbruik, die over het algemeen geheven worden over consumptiegoederen zoals tabak en alcoholhoudende dranken, alsmede minerale oliën. Over het algemeen wordt een specifiek bedrag aan belasting over een gegeven hoeveelheid produkt geheven (hoewel dit niet altijd het geval is : bij voorbeeld, de accijns op sigaretten bestaat thans uit een specifiek element en een *ad valorem*-element - d.w.z. een percentage van de waarde). Accijns is verschuldigd wanneer de goederen worden geproduceerd of wanneer zij in de Gemeenschap worden ingevoerd. De betaling van de accijns wordt gewoonlijk evenwel opgeschort totdat de goederen tot verbruik worden uitgeslagen. Overeenkomstig dit beginsel komt de accijns altijd toe aan de Lid-Staat van verbruik.

1.2 Accijnzen zijn een belangrijke bron van inkomsten voor de Lid-Staten, die tussen 2,3% en 6% van het bruto binnenlands produkt (en tussen de 5% en 16% van de totale belastingontvangsten) uitmaken - zie bijlage A. De in de Lid-Staten geldende accijnstarieven lopen traditioneel sterk uiteen vanwege uiteenlopende nationale beleidsoverwegingen.

1.3 Vóór de totstandkoming van de interne markt konden accijnsgoederen in een accijnsentrepot worden opgeslagen en tussen entrepots in verschillende Lid-Staten worden vervoerd onder schorsing van accijns, waarbij aan de grenzen controle werd uitgeoefend op dit verkeer. Bij een dergelijk stelsel kan het beginsel van betaling van accijns in de Lid-Staat van verbruik gemakkelijk worden toegepast. Het was duidelijk dat met de totstandbrenging van de interne markt grenscontroles niet langer mogelijk zouden zijn en dat er een nieuwe manier moest worden gezocht om controle op dit verkeer uit te oefenen.

b) Ontwikkeling van het huidige stelsel

1.4 In haar Witboek van 1985 over de voltooiing van de interne markt¹ concludeerde de Commissie dat voor de belangrijkste categorieën accijnsprodukten, te weten tabaksfabrikaten, alcoholische dranken en minerale oliën, volledig geharmoniseerde accijnstarieven wenselijk waren met het oog op de voltooiing van de interne markt. In de oorspronkelijke wetsvoorstellen van de Commissie van 1987 werd dan ook een dergelijk systeem voorgesteld².

1.5 Het daaropvolgende debat over deze voorstellen bracht de Raad en de Commissie tot het inzicht dat volledige harmonisatie van de tarieven niet noodzakelijk was voor de totstandbrenging van de interne markt. Wat echter wel nodig was, was een stelsel dat de Lid-Staten enerzijds enige ruimte gaf bij de vaststelling van hun accijnstarieven maar anderzijds bevorderlijk was voor de convergentie van die tarieven. In 1989 kwam

¹ COM(85) 310 def.

² - COM(87)0325 van 4/8/87 gewijzigd bij COM(87)0325 def.2 (PB nr. C 251 van 19/9/87, blz. 3)
 - COM(87)0326 van 4/8/87 gewijzigd bij COM(87)0326 def.2 (PB nr. C 251 van 19/9/87, blz. 4)
 - COM(87)0327 van 4/8/87 gewijzigd bij COM(87)0327 def.2 (PB nr. C 262 van 1/10/87, blz. 8)
 - COM(87)0328 def. van 4/8/87 gewijzigd bij COM(87)0328 def.2 gewijzigd bij COM(87)0328 def.3 (PB nr. C 250 van 18/9/87, blz. 4)

de Commissie derhalve met gewijzigde voorstellen ten einde een grotere mate van flexibiliteit voor de Lid-Staten mogelijk te maken, met name door af te zien van vaste tarieven ten gunste van een stelsel van minimumtarieven, tarievenmarges en streeftarieven³.

- 1.6 Het resultaat van de onderhandelingen over deze gewijzigde voorstellen was een stelsel van gemeenschappelijke minimumtarieven waaraan de Lid-Staten zich moeten houden, behoudens enkele overeen te komen afwijkingen. Daarnaast deden de Lid-Staten de politieke toezegging dat zij de door de Commissie voorgestelde streeftarieven als referentietarieven zouden beschouwen en dat zij zouden trachten hun nationale tarieven aan te passen. In bijlage B vindt men een overzicht van de minimumtarieven.
- 1.7 Toen de Raad besloot een stelsel van minimumtarieven in te voeren, was hij duidelijk van oordeel dat de krachten op de markt de drijvende kracht achter de onderlinge aanpassing van de tarieven moest zijn. Het werd ook wenselijk geacht dat iedere Lid-Staat de vrijheid zou hebben om bij de vaststelling van de tarieven voor categorieën produkten die wellicht met elkaar concurreren, rekening te houden met de relatieve positie van die produkten in die Lid-Staat.
- 1.8 Zo werd op 1 januari 1993 een voor de hele Gemeenschap geldend accijnsstelsel ingevoerd als onderdeel van de totstandbrenging van de interne markt. Naast de minimumtarieven omvat het stelsel geharmoniseerde structuren voor de heffing van de accijns en gemeenschappelijke regels voor het voorhanden hebben en het verkeer van accijnsprodukten. Al deze regelingen zijn vastgelegd in een reeks richtlijnen die in de loop van 1992 zijn aangenomen⁴.
- 1.9 De regels inzake het voorhanden hebben en het verkeer van accijnsprodukten maken het mogelijk dat deze nog steeds tussen de Lid-Staten kunnen worden vervoerd onder een schorsingsregeling. Handelaren die goederen wensen te vervoeren onder deze regeling moeten in de Lid-Staat van vestiging geregistreerd zijn en de goederen moeten vergezeld gaan van een administratief document. In overeenstemming met de beginselen van de interne markt kregen particulieren ook meer vrijheid bij de aankoop van goederen waarover de accijns was voldaan in de Lid-Staat van hun keuze door afschaffing van de beperkte reizigersvrijstellingen. Aan verschillende

³ - COM(89)0525-01 def. van 19/12/89 (PB nr. C 12 van 18/1/90, blz. 4)
 - COM(89)0525-02 def. van 19/12/89 (PB nr. C 12 van 18/1/90, blz. 8)
 - COM(89)0526 def. van 19/12/89 (PB nr. C 16 van 23/1/90, blz. 10)

⁴ - COM(89)0527 def. van 7/12/89 (PB nr. C 12 van 18/1/90, blz. 12)
 - Richtlijn 91/12/EEG van de Raad van 25 februari 1992 betreffende de algemene regeling voor accijnsprodukten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop (PB L 76 van 23.3.1992, blz. 1), zoals gewijzigd bij Richtlijn 92/108/EEG van de Raad van 14 december 1992 (PB L 390 van 31.12.1992, blz. 124)
 - Richtlijn 92/78/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 tot wijziging van de Richtlijnen 72/464/EEG en 79/32/EEG betreffende de belasting, andere dan omzetbelasting, op het verbruik van tabaksfabrikaten (PB L 316 van 31.10.1992, blz. 5)
 - Richtlijn 92/79/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 inzake de onderlinge aanpassing van de belastingen op sigaretten (PB L 316 van 31.10.1992, blz. 8)
 - Richtlijn 92/80/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 inzake de onderlinge aanpassing van de belastingen op andere tabaksfabrikaten dan sigaretten (PB L 316 van 31.10.1992, blz. 10)
 - Richtlijn 92/81/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 betreffende de harmonisatie van de structuur van de accijns op de minerale oliën (PB L 316 van 31.10.1992, blz. 12)
 - Richtlijn 92/82/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 betreffende de onderlinge aanpassing van de accijns tarieven voor minerale oliën (PB L 316 van 31.10.1992, blz. 19)
 - Richtlijn 92/83/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 betreffende de harmonisatie van de structuur van de accijns op alcohol en alcoholhoudende dranken (PB L 316 van 31.10.1992, blz. 21)
 - Richtlijn 92/84/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 betreffende de onderlinge aanpassing van de accijns tarieven op alcohol en alcoholhoudende dranken (PB L 316 van 31.10.1992, blz. 29)

aanloopp problemen bij de invoering van het nieuwe stelsel is het hoofd geboden door de twee "vereenvoudigingsrichtlijnen" die door de Raad zijn aangenomen⁵.

⁵ Richtlijn 92/108/EEG van de Raad van 14 december 1992 tot wijziging van Richtlijn 92/12/EEG (PB nr. L 390 van 31.12.92, blz. 124)
Richtlijn 94/74/EEG van de Raad (PB nr. L 365 van 31/12/94, blz. 46)

2. Wat behelst de herziening?

a) Wettelijke verplichtingen

2.1 In de verschillende richtlijnen inzake de onderlinge aanpassing van de tarieven wordt bepaald dat de Raad om de twee jaar de in deze richtlijnen vastgestelde accijnstarieven beziet en na raadpleging van het Europees Parlement met eenparigheid van stemmen de nodige maatregelen neemt. De Raad moet dit doen op basis van een verslag, en in voorkomend geval, een voorstel van de Commissie. In het verslag wordt rekening gehouden met de goede werking van de interne markt, de reële waarde van de accijnstarieven en de doelstellingen van het Verdrag in het algemeen. Daarnaast wordt in de Richtlijn inzake de alcoholtarieven bepaald dat rekening wordt gehouden met de mededinging tussen de verschillende categorieën alcoholhoudende dranken.

2.2 Hoewel de verschillende aspecten die bij de herziening in aanmerking moeten worden genomen, van uiteenlopende aard lijken te zijn, bestaat daartussen toch een aanzienlijke wisselwerking. Dit wordt in de loop van de analyse van deze aspecten duidelijk omdat steeds dezelfde opmerkingen moeten worden gemaakt. De verschillende terreinen worden in de volgende paragrafen in hun algemeenheid gezien en meer specifiek in het gedeelte van het verslag waarin de verschillende produktgroepen aan de orde komen.

b) Werking van de interne markt

2.3 Dit punt kan vanuit twee invalshoeken worden gezien. Allereerst kan worden gekeken naar de eventuele gevolgen van de afschaffing van de grenscontroles en de invoering van minimumtarieven voor het handelsverkeer tussen de Lid-Staten voor de verschillende produkten. Deze kunnen grotendeels worden beoordeeld aan de hand van de werking van de regeling inzake het voorhanden hebben en het verkeer van accijnsprodukten, in combinatie met het effect van de feitelijke accijnstarieven die in de Lid-Staten worden toegepast. In de tweede plaats kan bij de beoordeling van de gevolgen worden gekeken naar mogelijke verschuivingen in het koopgedrag waarbij van het ene produkt op een ander concurrerend produkt in dezelfde algemene produktgroep wordt overgeschakeld, zowel binnen een land als tussen de Lid-Staten onderling. In dit geval kunnen de doelstellingen van het Verdrag in het algemeen ook van grote invloed zijn op de verhoudingen tussen produkten.

b.1) Individuele produkten

2.4 Wanneer naar de werking van de interne markt voor individuele produkten wordt gekeken, moeten drie soorten transacties worden onderscheiden. Het betreft hier het commerciële verkeer van goederen onder schorsing van accijns, commerciële transacties met goederen waarover accijns is voldaan alsmede aankopen door particulieren.

Commercieel verkeer van goederen onder schorsingsregelingen

2.5 Bij Richtlijn 92/12/EEG werd een stelsel voor het intracommunautair verkeer van accijnsgoederen ingevoerd, ten einde het stelsel van belastingheffing op de plaats van bestemming voort te kunnen zetten na de afschaffing van de grenscontroles. Over het geheel genomen lijkt het erop, althans wat de rechtmatige handel betreft, dat dit stelsel vrij goed werkt ondanks de grote verschillen in accijnstarieven die nog steeds tussen de Lid-Staten bestaan. Aangezien de goederen onder schorsing van accijns in het verkeer zijn, waarbij de accijns verschuldigd is in de Lid-Staat van bestemming, en wel tegen de tarieven die in die Staat van toepassing zijn, is het onwaarschijnlijk dat

tariefverschillen een aanmerkelijke invloed hebben op de keuze of de mededinging voor de ondernemingen die op dit niveau van de distributieketen aan het handelsverkeer deelnemen.

- 2.6 Het is evenwel moeilijker te beoordelen wat voor effect het voortbestaan van ongelijke tarieven, in combinatie met de afschaffing van de grenscontroles, heeft op frauduleuze activiteiten op dit gebied. De informatie die de Commissie heeft verkregen van zowel het bedrijfsleven als van de zijde van de overheid, lijkt er niet op te wijzen dat er tot dusverre een aanmerkelijke stijging in dergelijke fraude heeft plaatsgevonden. Dit wil niet zeggen dat er geen fraude wordt gepleegd onder het accijnsstelsel : het is evenwel te vroeg om te achterhalen of dergelijke fraude toeneemt. De hoogte van de accijnstarieven en de daaruit voortvloeiende hoogte van de ontvangsten zijn belangrijke factoren die meespelen bij het controlebeleid en in het bijzonder bij de toewijzing van financiële middelen in de Lid-Staten. Het valt nog te bezien of de mate en de aard van nationale controlemaatregelen en administratieve samenwerking tussen Lid-Staten voldoende zal zijn om fraude op grote schaal tegen te gaan, en de Commissie zal deze situatie op de voet blijven volgen.

Commerciële activiteiten betreffende goederen waarover accijns is voldaan

- 2.7 Slechts een zeer klein percentage van de intracommunautaire commerciële transacties vindt buiten de schorsingsregelingen plaats. In sommige sectoren (met name in de wijnhandel) wordt een klein maar niettemin beduidend gedeelte van de goederen rechtstreeks naar de eindverbruiker verzonden (de zogenaamde afstandsverkoop). In dergelijke gevallen is accijns verschuldigd in het land van bestemming en de algemene procedures voor een dergelijk handelsverkeer zijn vastgelegd in Richtlijn 92/12/EEG. De precieze tenuitvoerlegging van sommige van deze procedures wordt evenwel aan de Lid-Staten overgelaten en er blijkt dat veel bedrijven die zich met televerkoop bezighouden, met name kleine en middelgrote ondernemingen, het moeilijk vinden om aan de door de Lid-Staten vereiste, uiteenlopende en complexe formaliteiten te voldoen, vooral wanneer er fiscale vertegenwoordigers aan te pas komen. In een document dat in 1993 bij de Raad is ingediend⁶, is reeds onderkend dat deze aspecten een reden voor bezorgdheid zijn.
- 2.8 Het feit dat de accijnstarieven niet onderling zijn aangepast blijkt een van de redenen te zijn voor de problemen die zich sedert 1 januari 1993 hebben voorgedaan met betrekking tot afstandsverkoopregelingen en ander commercieel verkeer van goederen buiten de schorsingsregelingen. Dit betekent dat de autoriteiten in de landen met hogere belastingen niet kunnen vertrouwen op het zelfcontrolerende mechanisme dat in Richtlijn 92/12/EEG is voorzien en dat inhoudt dat de in het land van verzending betaalde accijns alleen kan worden teruggegeven wanneer betaling in het land van bestemming wordt aangetoond.
- 2.9 Er zijn tekenen die erop wijzen dat dit ontbreken van een zelfcontrolerend mechanisme, in combinatie met de complexiteit van nationale procedures, op zich eerlijke handelaren verleidt tot illegale handel. Dit betekent dat de tarieven meer op elkaar moeten worden afgestemd en/of dat de procedures moeten worden vereenvoudigd om het beginsel van belastingheffing in het land van bestemming te kunnen handhaven voor televerkoop.

Aankopen door particulieren

- 2.10 De Commissie heeft een adviesbureau gecontracteerd voor een onderzoek naar de veranderende patronen in het grensoverschrijdend winkelen sedert 1 januari 1993⁷. Het bureau verklaarde dat vóór de totstandbrenging van de interne markt grensoverschrijdend winkelen veel voorkwam en dat dit nog steeds het geval is. Tevens verklaarde het dat belastingverschillen één van de belangrijkste factoren waren en blijven voor dit grensoverschrijdend winkelen. (De belangrijkste veranderingen die sedert 1 januari 1993 zijn opgetreden, zijn de toename van de hoeveelheden bier, wijn en tabak voor het zelf draaien van sigaretten die door Britse consumenten in België en Frankrijk worden gekocht.)
- 2.11 Met het systeem van grenscontrole dat vóór 1 januari 1993 van toepassing was, was het uiteraard gemakkelijker om het goederenverkeer over zee dan het verkeer aan de landsgrenzen te controleren. Gezien de grote tariefverschillen is het derhalve niet verrassend dat er een aanmerkelijke stijging optrad in de aankoop van accijnsgoederen in andere Lid-Staten door Britse ingezetenen na de afschaffing van de grenscontroles en van de beperkingen op de hoeveelheden goederen waarover accijns is voldaan, die de consument in andere Lid-Staten mag komen. Hoewel dit veelal geheel volgens de nieuwe regels geschiedt en inderdaad een positief gevolg is van de totstandbrenging van de interne markt, is het duidelijk dat sommige van de produkten die door Britse klanten worden gekocht, in feite illegaal in het Verenigd Koninkrijk worden doorverkocht. Een soortgelijk probleem lijkt zich in Ierland voor te doen.
- 2.12 Lid-Staten die op grote schaal met grensoverschrijdend winkelen op grond van uiteenlopende belastingniveaus worden geconfronteerd, lijken in te zien dat de enige manier om een dergelijke concurrentievervalsing terug te dringen, is om de verschillen tussen hun respectieve accijnstarieven te verminderen. De voltooiing van de interne markt heeft echter slechts in zeer geringe mate geresulteerd in een feitelijke onderlinge aanpassing van de accijnstarieven tussen buurlanden. De voornaamste uitzondering is Denemarken, waar de accijns op bier en wijn vóór 1 januari 1993 aanzienlijk werd verlaagd ten einde de Deense tarieven meer af te stemmen op de Duitse. Dit heeft geresulteerd in een spectaculaire vermindering van de grensoverschrijdende aankopen van deze produkten door Deense consumenten.

b.2) Produktgroepen

- 2.13 Wanneer naar de werking van de interne markt binnen produktgroepen wordt gekeken, is het moeilijker een duidelijk beeld van de situatie te krijgen. Er zijn veel uiteenlopende meningen over wat als een redelijk samenstel van concurrerende relaties tussen individuele produkten in een produktgroep kan worden gezien. De factoren die de keuze van de consument beïnvloeden variëren sterk en omvatten het fiscaal beleid. De uitdrukkelijke vereiste om met de mededinging tussen de verschillende categorieën alcoholhoudende dranken rekening te houden is op zich al een bewijs dat dit aspect van belang is bij de herziening van de accijnstarieven, hoewel redelijkerwijs mag worden aangenomen dat hiermee hoe dan ook rekening zou zijn gehouden, aangezien het een belangrijk aspect is van de werking van de interne markt, die bij de herziening in aanmerking moet worden genomen.

7

"VAT and Excise Duties : Changes in Cross-Border Purchasing Patterns Following the Abolition of Fiscal Frontiers on 1 January 1993", opgesteld door Price Waterhouse ten behoeve van de Europese Commissie (DG XXI), september 1994

2.14 Het lijkt redelijk om de huidige concurrentiesituatie binnen produktgroepen als uitgangspunt te nemen. Vanuit het oogpunt van de interne markt dient derhalve vooral erop gelet te worden of er iets gebeurd is, of waarschijnlijk zal gebeuren, dat tot (willekeurige) vervalsing zou kunnen leiden van de concurrentieverhoudingen die bestonden tijdens de eerste twee jaar waarin de interne markt in werking was. Wat deze concurrentieverhoudingen feitelijk zouden moeten behelzen en of zij, en zo ja in hoeverre, beïnvloed dienen te worden door fiscale maatregelen op communautair niveau, dient vooral te worden gezien in het licht van de doelstellingen van het Verdrag in het algemeen.

2.15 In de huidige concurrentieverhoudingen zijn op één belangrijk punt duidelijke verschillen tussen produktgroepen te zien. In sommige gevallen (tabaksfabrikaten en motorbrandstoffen) zijn alle concurrerende produkten aan accijns onderworpen, terwijl in andere gevallen (alcoholhoudende dranken en brandstoffen voor verwarming) sommige potentieel concurrerende produkten hetzij aan een nultarief zijn onderworpen (wijn) of volledig buiten het toepassingsgebied van de accijns vallen (aardgas, steenkool). Zonder te willen oordelen over hoe de concurrentieverhoudingen binnen de verschillende groepen zouden moeten liggen, is het in deze situatie evenwel duidelijk dat aanpassing van positieve minimumtarieven, zonder soortgelijke maatregelen voor produkten die niet aan positieve tarieven zijn onderworpen, tot concurrentievervalsing zou kunnen leiden.

c) Reële waarde van de accijnstarieven

2.16 Een van de andere belangrijke aspecten die in aanmerking moeten worden genomen, is, zoals in de betreffende artikelen van de richtlijnen is aangegeven, de reële waarde van de accijnstarieven. Dit houdt in dat moet worden gekeken naar de feitelijke tariefwijzigingen in de Lid-Staten en in het bijzonder de mate waarin de inflatie daarin is weerspiegeld. De inflatie zal normaal gesproken in aanmerking worden genomen door de nationale overheid bij de opstelling van de begroting. Er mag redelijkerwijs worden aangenomen dat, wanneer alle andere factoren gelijk blijven, de door de Lid-Staten toegepaste tarieven over het algemeen overeenkomstig de inflatie zullen worden verhoogd.

2.17 Een analyse van de feitelijke ontwikkeling van de tarieven in de Lid-Staten brengt enkele interessante feiten aan het licht. Allereerst blijkt dat voor alle produkten er nauwelijks enige echte onderlinge aanpassing van de tarieven heeft plaatsgevonden. En zelfs wanneer dit wel tot op zekere hoogte is gebeurd, is de omvang van de tariefverschillen tussen Lid-Staten met hoge en met lage belastingen nog steeds uitermate groot, vooral wanneer deze vergeleken worden met de minimumtarieven zelf. Bijlage C geeft een beeld van de ontwikkeling van de tarieven die sedert 1990 door twaalf Lid-Staten worden gehanteerd voor de belangrijkste accijnsprodukten. In bijlage D worden de veranderingen in de tarieven van die Lid-Staten sedert 1993 aangegeven, uitgedrukt in zowel nationale tarieven als in ecu. Bijlage E geeft aan in hoeverre de nationale munt in waarde is veranderd ten opzichte van de ecu sedert oktober 1992.

2.18 Eveneens interessant is het feit dat de Lid-Staten voor sommige produktgroepen, met name motorbrandstoffen, tot aanzienlijke, reële tariefverhogingen zijn overgegaan die dikwijls ruim boven het niveau van de inflatie zitten. Voor andere groepen, in het bijzonder alcoholhoudende dranken en in mindere mate brandstoffen voor verwarming, was evenwel sprake van een duidelijke stagnatie van de nationale tarieven, met als gevolg dat in verschillende Lid-Staten zelfs geen aanpassing voor inflatie heeft plaatsgevonden voor deze produkten.

2.19 De Commissie stelt vast dat dit laatste verschijnsel zich vooral voordoet in de sector waar sommige produkten accijnsvrij zijn, hetzij omdat het minimumtarief hiervoor nul bedraagt hetzij omdat zij buiten het toepassingsgebied van de accijns vallen, terwijl andere, potentieel concurrerende produkten wel accijnsplichtig zijn. Zo is gebleken dat op sommige gebieden de Lid-Staten wel bereid waren om de reële waarde van hun nationale tarieven te verhogen, terwijl op andere gebieden de algemene tendens was om de reële waarde te laten dalen door de nationale tarieven niet te verhogen. Hoe dan ook, met uitzondering van de tabaksaccijnzen (die ad valorem-elementen inhouden) is er heel weinig geprobeerd gelijke tred te houden met de inflatie.

2.20 Volgens de consumptieprijzen-index van Eurostat beliep de inflatie in 1993 3,4%, terwijl het cijfer voor 1994 3,1% bedraagt, hetgeen een totaal voor de twee jaar (1993-1994) van 6,6% oplevert. In bijlage F is de consumptieprijzen-index van de verschillende Lid-Staten aangegeven.

d) Andere aspecten van het Verdrag

2.21 Twee algemene vraagstukken die betrekking hebben op alle categorieën accijnsprodukten zijn hier in het bijzonder van belang. Allereerst wordt in het Witboek van de Commissie over groei, concurrentievermogen en werkgelegenheid verhoging van de accijnstarieven voor alle produktgroepen genoemd als een manier om de lastenverlichting voor arbeid te financieren (en daarnaast andere beleidsterreinen te steunen). Tevens wordt in het Witboek voorgesteld om het toepassingsgebied van de bestaande accijns op minerale oliën uit te breiden.

2.22 In de tweede plaats is het van belang, gezien de voorwaarden waaraan de Lid-Staten moeten voldoen in verband met de Europese Monetaire Unie, dat het accijnsbeleid van de Gemeenschap spoort met het streven op nationaal niveau om voldoende inkomsten en een gezonde economie te waarborgen en tevens strookt met het algemene beleid van de Europese Unie.

2.23 Naast deze algemene vraagstukken zijn er een aantal meer specifieke beleidsaspecten die van uiteenlopend belang kunnen zijn voor de verschillende categorieën accijnsprodukten. Bovendien sporen die aspecten niet altijd met het accijnsbeleid. De belangrijkste overwegingen die voor minerale oliën meespelen, liggen op het terrein van de energievoorziening, het vervoer, het milieu en de industrie. Voor alcohol en tabaksfabrikaten zijn de volksgezondheid en de landbouw vooral een punt van overweging. Deze aspecten komen uitvoerig aan de orde in de betreffende gedeelten van het verslag. Het is duidelijk dat het streven om de verschillende doelstellingen van het Verdrag te verenigen met verbeteringen in de werking van de interne markt moeilijke problemen kan opleveren die niet altijd gemakkelijk kunnen worden opgelost.

e) Noodzaak van verdere maatregelen

2.24 Er blijkt nog steeds algemene overeenstemming te bestaan onder de Lid-Staten over de noodzaak van een verdere onderlinge aanpassing van de accijnstarieven. Handelaren voeren eveneens aan dat dit hen zal helpen om op de interne markt te opereren. Minder duidelijk is evenwel tot welke hoogte of in welke mate deze tariefaanpassing zou moeten plaatsvinden en in de periode waarover dit verslag gaat viel er weinig te

bespeuren van deze onderlinge aanpassing. Het is wellicht terecht om te zeggen dat iedere Lid-Staat zou willen dat de andere Lid-Staten hun tarieven aanpassen en in overeenstemming brengen met hun eigen nationale tarieven.

- 2.25 Er blijkt reeds duidelijk uit de werking van het stelsel in de afgelopen twee jaar, en ook in het licht van de ontwikkeling van de invoering van dat systeem, dat er veel ruimte is voor de ontwikkeling van een coherent communautair accijnsbeleid voor de toekomst waarbij enerzijds de rol van accijnzen als nationale bron van inkomsten wordt erkend maar anderzijds ook volledig rekening wordt gehouden met de behoeften van de interne markt en met de doelstellingen van het Verdrag in het algemeen. Voorts blijkt uit bovenstaande analyse dat de problemen in dit verband en de huidige praktijk in de Lid-Staten aanzienlijk kunnen variëren tussen produktgroepen onderling. Tevens blijkt dat bepaalde aspecten van het accijnzenstelsel het proces van onderlinge aanpassing van de tarieven in de weg staan.
- 2.26 De Commissie is van mening dat nauw overleg met de nationale overheden en het bedrijfsleven en andere belangengroepen noodzakelijk is om te komen tot een meer gedetailleerde analyse van alle relevante vraagstukken en de gevolgen van mogelijke hieruit voortvloeiende aanpassingen van het accijnsstelsel. Dit verslag beperkt zich derhalve tot een analyse van de ervaringen tot op heden en waar nodig een belichting van potentiële probleemgebieden, zonder dat in dit stadium specifieke voorstellen worden gedaan.

3. Sigaretten

a) **Verplichting tot herziening**

3.1 **In artikel 4 van Richtlijn 92/79/EEG wordt het volgende bepaald:**

"Om de twee jaar, en voor het eerst uiterlijk op 31 december 1994, beziet de Raad op basis van een verslag en, in voorkomend geval, een voorstel van de Commissie, de in artikel 2 bepaalde totale minimumaccijns, het in artikel 3, lid 2, bepaalde, alsmede de structuur van de accijns als omschreven in artikel 10ter van Richtlijn 72/464/EEG, en neemt hij, na raadpleging van het Europees Parlement, met eenparigheid van stemmen de nodige maatregelen. In het verslag van de Commissie en bij de behandeling in de Raad wordt rekening gehouden met de goede werking van de interne markt en de doelstellingen van het Verdrag in het algemeen."

(Artikel 3, lid 2, heeft betrekking op een afwijking voor Portugal voor bepaalde sigaretten die op de Azoren en Madeira worden verbruikt).

b) **Structuur van de accijns**

3.2 **Op grond van artikel 10ter van Richtlijn 72/464/EEG (zoals gewijzigd)⁸ moet de accijns op sigaretten in elke Lid-Staat uit twee gedeelten bestaan, accijns ad valorem en specifieke accijns, waarbij de specifieke accijns 5 tot 55% van de totale belasting (accijns plus BTW) moet uitmaken voor sigaretten van de meest verkochte prijsklasse in die Lid-Staat**

Wanneer deze twee bestanddelen eenmaal zijn vastgesteld voor deze categorie sigaretten, zijn deze voor sigaretten van alle prijsklassen van toepassing.

3.3 **Het verband tussen het specifieke en het ad valorem-element van de accijns is jarenlang het voorwerp geweest van aanhoudende discussie. Sommige Lid-Staten passen voor de specifieke accijns het minimum toe, terwijl andere het maximum hanteren met dienovereenkomstige gevolgen voor de ad valorem-component van de accijns. Dit draagt bij tot verschillen in de kleinhandelsprijzen. Hoewel de Raad geen overeenstemming heeft bereikt over het laatste stadium van de harmonisatie van de structuur van de accijns op sigaretten, wijst niets erop dat er thans overeenstemming kan worden bereikt over enig voorgestelde wijziging in de verhouding tussen specifieke accijns en accijns ad valorem. Een dergelijke wijziging lijkt momenteel ook niet van essentieel belang om de werking van de interne markt te verbeteren.**

3.4 **Derhalve bevat dit verslag geen analyse van de bestaande balans tussen specifieke accijns en accijns ad valorem, zoals omschreven in artikel 10ter van Richtlijn 72/464/EEG. Dit is echter een onderwerp dat in de loop van de voorgestelde raadplegingsprocedure onderzocht dient te worden.**

⁸

Richtlijn 72/464/EEG van de Raad betreffende de belasting, andere dan omzetbelasting, op het gebruik van tabaksfabrikaten, PB L 303 van 31.12.1972, blz. 1

c) **Reële waarde van de accijnstarieven**

- 3.5 Het minimumtarief voor de accijns op sigaretten is vastgesteld op 57% van de kleinhandelsprijs (inclusief alle belastingen) voor sigaretten van de meest verkochte prijsklasse in elke Lid-Staat (gebaseerd op de gegevens die jaarlijks per 1 januari worden vastgesteld). Het feit dat dit minimumtarief uitgedrukt wordt in procenten van de kleinhandelsprijs betekent dat automatisch rekening wordt gehouden met de inflatie en derhalve hiervoor niet hoeft te worden aangepast.
- 3.6 De Commissie merkt op dat sommige Lid-Staten het peil van hun belastingen aanzienlijk moesten optrekken om aan dit minimumtarief te voldoen. Het is ook dienstig hier op te merken dat de overgangsperiode die Spanje is toegestaan om aan het minimumtarief van 57% te voldoen, op 31 december 1994 is verstreken.

d) **Werking van de interne markt**

- 3.7 De laatste jaren is er veel fraude met sigaretten geconstateerd. Er is evenwel opgemerkt dat de voornaamste bron van deze fraude niet rechtstreeks verband houdt met het stelsel van controle op de accijns noch met de afschaffing van de grenscontroles binnen de interne markt. De fraude houdt meer verband met een onvoldoende strenge toepassing door de Lid-Staten van de douanewetgeving aan de buitengrenzen van de Unie en met moeilijkheden in de werking van de regeling voor het douanevervoer. De Commissie heeft de aandacht op deze problemen gevestigd in een mededeling van 29 maart 1995⁹. Wegens de implicaties voor de eigen middelen van de Gemeenschap heeft de Commissie concrete stappen genomen om de regels voor het douanevervoer strenger te maken, heeft zij een task force opgericht om de fraude in de sigarettensector te bestrijden en blijft zij de situatie op de voet volgen.
- 3.8 Bijlage G bevat een overzicht van de accijnstarieven van de Lid-Staten voor sigaretten. De ogenschijnlijke aanpassing van de tarieven, uitgedrukt in percentages, is misleidend, aangezien er nog steeds flinke verschillen bestaan tussen de feitelijke hoogte van de accijns die over een bepaalde hoeveelheid sigaretten wordt geheven. Dit is te wijten aan de zeer grote verschillen in de prijs van sigaretten vóór belasting, gecombineerd met de sterk uiteenlopende hoogte van de specifieke en de ad valorem-accijns.
- 3.9 Gezien de hierboven geschetste situatie met betrekking tot de structuur van de accijns, acht de Commissie het in dit stadium niet dienstig om maatregelen voor te stellen die specifiek zijn gericht op een verdere onderlinge aanpassing van de tarieven. Tegelijkertijd is evenwel vastgesteld dat de bestaande regels alles behalve tot een verdere onderlinge aanpassing van de tarieven leiden, maar de verschillen juist nog kunnen vergroten. De Commissie is van mening dat dit wellicht niet samengaat met de ontwikkeling van de interne markt en onderzoek rechtvaardigt.
- 3.10 De detailhandelsprijs van sigaretten bestaat uit een aantal componenten zoals de prijs af-fabriek, de marges van de wederverkoper, de specifieke accijns, de accijns ad valorem en de belasting op de toegevoegde waarde. Aangezien de hoogte van de totale minimumaccijns berekend wordt als een percentage van de uiteindelijke verkoopprijs van sigaretten van de meest gangbare prijsklasse, houdt dit in dat wijzigingen in een

⁹ Mededeling van de Commissie: fraude in de regeling voor douanevervoer, voorgestelde oplossingen en toekomstperspectieven (COM(95)108 def.)

van de bestanddelen van de prijs de verhouding tussen de totale accijns en de detailhandelsprijs verstoren.

- 3.11 Dit is een echt probleem voor de Lid-Staten die precies op of net boven het minimumtarief van 57% zitten. Een verhoging van de prijs af-fabriek kan bij voorbeeld tot een stijging van de detailhandelsprijs leiden die tot gevolg kan hebben dat de totale accijns tot onder het minimum van 57% daalt. Daardoor is de betrokken Lid-Staat dan genoodzaakt om zijn accijns te verhogen om opnieuw aan het minimum van 57% te voldoen.
- 3.12 Een aantal Lid-Staten die reeds een hoge belasting op sigaretten heffen, zitten niettemin op of dichtbij de drempel van 57% (te weten, België, Duitsland, Frankrijk, Ierland, Nederland, Oostenrijk en Finland). Er kan moeilijk worden aangenomen dat het de weloverwogen bedoeling van de Raad was om landen met reeds een hoge belastingdruk te dwingen tot verhoging van de accijns omdat dit duidelijk niet strookt met het algemene streven naar onderlinge aanpassing, hoe geleidelijk ook, van de tarieven. Een dergelijke resultaat zou mettertijd de verschillen in de belastingdruk in de Gemeenschap (uitgedrukt in geld) verder opdrijven, hetgeen weer tot grotere, aan de belastingen toe te schrijven verschillen in de kleinhandelsprijzen zou leiden. De Commissie acht dergelijke gevolgen niet in het belang van de interne markt.
- 3.13 De enige haalbare manier om een dergelijk probleem aan te pakken lijkt te zijn om de Lid-Staten de keuze te laten af te zien van een opwaartse aanpassing van hun accijns bij een verhoging van andere componenten van de detailhandelsprijs dan de accijns, zelfs wanneer dit zou betekenen dat de totale accijns, uitgedrukt in procenten van de detailhandelsprijs, onder de 57% zou geraken. Er zou evenwel niet behoeven te worden afgeweken van de vereiste voor de Lid-Staten om de onderliggende regels inzake de samenstelling van de accijns te blijven naleven (d.w.z. de accijns moet samengesteld zijn uit zowel een ad valorem als een specifiek element en dit laatste mag variëren van 5% tot 55% van de totale belastingen op sigaretten van de meest verkochte prijsklasse). Een dergelijke keuzemogelijkheid zou alleen kunnen worden gegeven aan de Lid-Staten die in absolute cijfers vrij hoge accijnzen toepassen, ter voorkoming van nog grotere verschillen.
- 3.14 Aangezien dit een potentieel probleem in het kader van de algemene onderlinge aanpassing van de tarieven is, zal de Commissie de situatie blijven volgen en zonodig een voorstel hierover indienen.

e) Doelstelling van het Verdrag in het algemeen

- 3.15 Het belangrijkste punt onder dit hoofd met betrekking tot sigaretten is de bescherming van de gezondheid, vooral in het kader van artikel 3 o) van het Verdrag ("de Gemeenschap draagt bij tot het verwezenlijken van een hoog niveau van bescherming van de gezondheid") en artikel 129 ("de eisen inzake gezondheidsbescherming vormen een bestanddeel van het Gemeenschapsbeleid op andere gebieden"). In de Europese Gemeenschap stierven in 1994 meer dan een half miljoen mensen aan ziekten die verband houden met tabaksverbruik. Bovendien worden de kosten voor gezondheidszorg sterk opgedreven door het ziektecijfer in verband met tabaksconsumptie. Het heffen van belasting over tabaksfabrikaten is het aangewezen middel om niet alleen het tabaksverbruik te ontmoedigen maar ook bij te dragen aan de financiering van de hieruit voortvloeiende kosten van de gezondheidszorg. In de recente mededeling van de Commissie betreffende de kankerbestrijding in de context van het actiekader op het gebied van de volksgezondheid¹⁰ wordt verklaard dat

¹⁰ Bijlage bij COM(94)83 def.

4. ANDERE TABAKSFABRIKATEN

a) **Herzieningsverplichting**

4.1 In artikel 4 van Richtlijn 92/80/EEG is bepaald:

"Om de twee jaar, en voor het eerst uiterlijk op 31 december 1994, beziet de Raad op basis van een verslag, en, in voorkomend geval, een voorstel van de Commissie, de in deze richtlijn vastgestelde accijnstarieven en neemt hij na raadpleging van het Europese Parlement met eenparigheid van stemmen de nodige maatregelen. In het verslag van de Commissie en bij de behandeling in de Raad wordt rekening gehouden met de goede werking van de interne markt, de reële waarde van de accijnstarieven en de doelstellingen van het Verdrag in het algemeen."

4.2 De huidige minimumtarieven voor de accijns op andere tabaksfabrikaten dan sigaretten zijn vastgesteld in artikel 3 van Richtlijn 92/80/EEG. Lid-Staten kunnen kiezen tussen de heffing van een accijns ad valorem berekend over de maximale kleinhandelsprijs, een specifieke accijns of een combinatie van beide, mits bepaalde minima worden gerespecteerd.

b) **Reële waarde van de accijnstarieven**

4.3 In artikel 3 van Richtlijn 92/80/EEG zijn de volgende minimumtarieven vastgelegd:

Sigaren en cigarillo's:	5% van de kleinhandelsprijs of 7 ecu per 1.000 stuks of per kilogram;
Tabak voor het rollen van sigaretten:	30% van de kleinhandelsprijs of 20 ecu per kilogram;
Andere rooktabak:	20% van de kleinhandelsprijs of 15 ecu per kilogram.

4.4 De minimumtarieven zijn dus uitgedrukt als een percentage van de kleinhandelsprijs en als een specifiek bedrag. Afgezien van alle andere overwegingen zij opgemerkt dat er met het verstrijken van de tijd en de toename van de inflatie een verschil tussen deze twee factoren zal optreden, waarbij het ad valorem tarief automatisch de kleinhandelsprijzen zal volgen. Daarom is het noodzakelijk de in specifieke bedragen uitgedrukte minimumtarieven te corrigeren voor de inflatie ten einde de oorspronkelijke verhouding tussen de tarieven te handhaven. De Commissie wil hierover echter nog geen voorstellen indienen, omdat zij van mening is dat de rol van de minimumtarieven moet worden onderzocht in de voorgestelde raadpleging.

4.5 Wat de ontwikkeling van de reële tarieven betreft zij vermeld dat de meeste Lid-Staten tarieven hanteren die geheel of voor het merendeel bestaan uit een ad valorem-element, zodat de aanpassing voor inflatie min of meer automatisch plaatsvindt. Voorts passen Lid-Staten die specifieke bedragen hanteren een inflatiecorrectie toe.

c) **Werking van de interne markt**

- 4.6 In het Verenigd Koninkrijk en Ierland is een aanzienlijke toename geconstateerd van de hoeveelheid tabak voor het rollen van sigaretten die wordt meegenomen uit andere Lid-Staten (voornamelijk België en Nederland) en vervolgens illegaal wordt doorverkocht op hun binnenlandse markten. De oorzaak hiervan is dat de kleinhandelsprijzen in het Verenigd Koninkrijk en Ierland dermate afwijken van die in de aangrenzende Lid-Staten dat de in deze laatstgenoemde Lid-Staten aangeschafte goederen waarover accijns is voldaan in het Verenigd Koninkrijk en Ierland ver onder de normale (met accijns vermeerderde) kleinhandelsprijzen kunnen worden doorverkocht. Alleen al in het Verenigd Koninkrijk worden deze illegale verkopen geraamd op ongeveer 5% van de totale hoeveelheid verkochte tabak voor het rollen van sigaretten.
- 4.7 Eén van de oorzaken van deze ontwikkeling is het verschil in de hoogte van de belasting. Tevens zij vermeld dat ook de prijzen vóór belasting van vergelijkbare tabaksprodukten voor het rollen van sigaretten in de verschillende Lid-Staten sterk uiteenlopen, waarbij de prijzen in Ierland en het Verenigd Koninkrijk meer dan twee keer zo hoog liggen dan in bij voorbeeld België en Nederland.
- 4.8 Wat de door deze situatie in de hand gewerkte omvangrijke fraude betreft, zij vermeld dat de oorzaak - en dus elke potentiële oplossing - niet uitsluitend moet worden gezocht op het gebied van belastingen. Elk voorstel om deze situatie alleen middels een aanpassing van het minimumtarief aan te pakken zou een dermate grote verhoging vereisen dat het geen realistische oplossing zou zijn. Een dergelijke verhoging zou voor het merendeel der Lid-Staten vanzelfsprekend niet aanvaardbaar zijn en hoe dan ook leiden tot een ernstige verstoring van de verhouding tussen het verbruik van sigaretten en van tabak voor het rollen van sigaretten.
- 4.9 Op het eerste gezicht lijkt deze kwestie dus vooral te moeten worden aangepakt in de Lid-Staten met hoge tarieven, door een verlaging van hun nationale tarieven en/of verbeterde controlemaatregelen.
- 4.10 Voor andere tabaksfabrikaten zijn naar aanleiding van de interne markt geen problemen geconstateerd, niet in verband met grensoverschrijdende aankopen, noch in verband met grootschalige fraude. De betreffende handelsorganisaties hebben evenmin bijzondere bezwaren kenbaar gemaakt. Tot slot zij vermeld dat er sprake is van een zeer lage kruiselingse elasticiteit tussen de vraag en de prijs van deze produkten ten opzichte van andere tabaksfabrikaten.

d) **Doelstellingen van het Verdrag in het algemeen**

- 4.11 Evenals met betrekking tot sigaretten is het belangrijkste aspect van het gemeenschapsbeleid inzake tabaksfabrikaten de bescherming van de *gezondheid*. Vooral het gezondheidsrisico dat voortvloeit uit gebruik van tabak voor het rollen van sigaretten geeft reden tot bezorgdheid. Door de lagere prijs vormt dergelijke tabak een aantrekkelijk alternatief voor sigaretten, vooral voor jongeren. Doordat het nicotine- en teergehalte van met de hand gerolde sigaretten niet bekend is en in vele gevallen een filter ontbreekt, kan het risico van het verbruik van dergelijke tabak groter zijn.
- 4.12 Anderzijds zou een aanpassing van uitsluitend het minimumtarief voor tabak voor het rollen van sigaretten gevolgen kunnen hebben voor de concurrentie tussen dat produkt en sigaretten, en voor de werkgelegenheidsniveaus in kwestie.

- 4.13 De sector sigaren en cigarillo's verschilt van die voor sigaretten en tabak voor het rollen van sigaretten. Hij omvat hoofdzakelijk kleinschalige ambachtelijke produktie, veelal in plattelandsgebieden, met laaggeschoolde arbeid en een arbeidsintensief produktieproces. De sector omvat een groot aantal uiteenlopende produkten voor uiteenlopende voorkeuren en prijsklassen, maar heeft de afgelopen jaren een aanmerkelijke daling van de consumptie te zien gegeven. Pijptabak maakt voorts een zeer klein onderdeel van het algemene tabaksverbruik uit. De sector kenmerkt zich door enige stagnatie en in enkele Lid-Staten door achteruitgang.

e) **Conclusies**

- 4.14 De Commissie is van mening dat in de loop van de raadpleging nader moet worden ingegaan op de fiscale behandeling van tabak voor het rollen van sigaretten in het licht van de bovengenoemde gezondheids- en concurrentieoverwegingen. Voorts dient aandacht te worden besteed aan de verhouding tussen de ad valorem- en de specifieke tarieven wanneer de minima op beide wijzen zijn uitgedrukt.

5. ALCOHOL EN ALCOHOLHOUDENDE DRANKEN

a) Herzieningsverplichting

5.1 In artikel 8 van Richtlijn 92/84/EEG is bepaald:

"Om de twee jaar, en voor het eerst uiterlijk op 31 december 1994, beziet de Raad op basis van een verslag, en, in voorkomend geval, een voorstel van de Commissie, de in deze richtlijn vastgestelde accijnstarieven en neemt hij na raadpleging van het Europese Parlement met eenparigheid van stemmen de nodige maatregelen. In het verslag van de Commissie en bij de behandeling in de Raad wordt rekening gehouden met de goede werking van de interne markt, de mededinging tussen de verschillende categorieën alcoholhoudende dranken, de reële waarde van de accijnstarieven en de doelstellingen van het Verdrag in het algemeen."

5.2 Tijdens de onderhandelingen over Richtlijn 92/84/EEG werd overeengekomen te onderzoeken of het mogelijk was een controleretriëbutie voor wijn in te voeren. Voorts werd in een overeenkomst tussen het Verenigd Koninkrijk en Spanje betreffende tussenprodukten, als bijlage bij Richtlijn 92/83/EEG gevoegd, afgesproken dat de Commissie tijdens de herzieningsprocedure bijzondere aandacht zou besteden aan de tussenprodukten. Beide onderwerpen komen hierna aan de orde.

b) Reële waarde van de accijnstarieven

5.3 De minimumaccijnstarieven voor alcohol en alcoholhoudende dranken zijn vastgelegd in Richtlijn 92/84/EEG:

Wijn	: 0 ecu	(artikel 5)
Bier	: 0,748 ecu per hecoliter/graad Plato of 1,87 ecu per hectoliter/graad Plato alcohol van het eindprodukt	(artikel 6)
Tussenprodukten	: 45 ecu per hectoliter produkt	(artikel 4)
Gedistilleerd	: 550 ecu per hectoliter absolute alcohol (indien lager dan 1.000 ecu, dan is geen verlaging mogelijk, indien hoger dan 1.000 ecu, dan is geen verlaging tot onder 1.000 ecu mogelijk).	(artikel 3)

5.4 Opgemerkt zij dat de tarieven voor alcoholhoudende dranken in verscheidene Lid-Staten die relatief lage tarieven toepassen, in het bijzonder die met een nultarief voor wijn, in het algemeen niet zijn verhoogd en in sommige gevallen in reële termen zijn gedaald. Evenzo hebben Lid-Staten met hogere tarieven die een wijnnaccijns kennen en grenzen aan Lid-Staten met een nultarief voor wijn, hun accijnstarieven voor alcoholhoudende dranken niet verhoogd. In dit verband is het veelbetekenend dat Oostenrijk, wiens buurlanden voor wijn een nultarief hanteren, zijn wijnnaccijns bij de toetreding tot de Europese Unie heeft teruggebracht tot nul. In het algemeen is er sprake van een aanzienlijke stagnatie van de accijnstarieven voor alcoholhoudende dranken. Dit suggereert dat van het nultarief voor wijn een beperking kan uitgaan op de ruimte voor tariefaanpassingen voor andere alcoholhoudende dranken in diezelfde Lid-Staat, alsmede voor alle alcoholhoudende dranken in de aangrenzende Lid-Staten.

c) Mededinging tussen categorieën alcoholhoudende dranken

- 5.5 Naast de aangelegenheden die aan de orde komen bij de herziening van de tarieven die worden toegepast op andere accijnsprodukten, introduceert artikel 8 van Richtlijn 92/84/EEG de aanvullende verplichting rekening te houden met de mededinging tussen de verschillende categorieën alcoholhoudende dranken. Dit onderwerp zou hoe dan ook moeten worden overwogen in de context van de werking van de interne markt. Gezien het belang dat in de richtlijn aan dit specifieke aspect is toegekend, heeft de Commissie een onafhankelijke adviesbureau opdracht gegeven om de omvang van deze mededinging te bepalen.
- 5.6 Het adviesbureau concludeerde dat er inderdaad sprake is van mededinging tussen verschillende categorieën alcoholhoudende dranken. Het bureau stelt dat de "accijns van invloed is op de consumptie van verschillende alcoholhoudende dranken vanwege de prijsgevoeligheid" en dat "de accijns tevens de marktaandelen van de verschillende categorieën alcoholhoudende dranken kan beïnvloeden door middel van concurrentie op het gebied van prijzen".
- 5.7 Hoewel de standpunten over de omvang van de mededinging tussen wijn en andere alcoholhoudende dranken sterk uiteenlopen, lijkt men het erover eens te zijn dat er ten minste in bepaalde Lid-Staten sprake is van dergelijke mededinging en dat deze een aanzienlijk percentage van de inwoners van de Europese Unie betreft. Voorts concludeerde het Hof van Justitie van de EG in zaak 170/78 dat er sprake was van mededinging tussen bier en wijn.
- 5.8 Op voorwaarde dat wordt voldaan aan de vereisten van artikel 95 van het Verdrag en dat de minimumtarieven worden gerespecteerd, wordt het echter aan de afzonderlijke Lid-Staten overgelaten te bepalen in welke mate zij dit aspect in aanmerking wensen te nemen bij de vaststelling van hun nationale tarieven.
- 5.9 Deze vrijheid zal echter in het geval van Lid-Staten met hoge tarieven in toenemende mate worden beperkt vanwege de noodzaak rekening te houden met tarieven die van toepassing zijn op dezelfde of gelijkwaardige produkten in andere Lid-Staten. Deze complicatie wordt nog vergroot door het feit dat de mededingingsverhoudingen tussen de verschillende alcoholhoudende dranken van Lid-Staat tot Lid-Staat sterk verschillen onder invloed van factoren als smaak, klimaat, traditie, enzovoorts.
- 5.10 Hoewel het dus relatief eenvoudig is om te stellen dat in algemene zin sprake is van mededinging tussen de verschillende categorieën dranken, is het moeilijker om te bepalen hoe deze mededingingsfactor het beste tot uitdrukking kan worden gebracht in het accijnsbeleid van de Gemeenschap of een antwoord te geven op de vraag of het mogelijk is een dergelijk beleid te ontwikkelen voor de sterk uiteenlopende situaties in de Gemeenschap. Daar staat tegenover dat de handhaving van een nultarief voor één categorie tot gevolg heeft dat een aanpassing van de minimumtarieven voor de overige alcoholhoudende dranken tot concurrentievervalsing kan leiden.

d) Andere aspecten met betrekking tot de werking van de interne markt

- 5.11 In lid (ii) van de Overeenkomst tussen het Verenigd Koninkrijk en Spanje, als bijlage bij richtlijn 92/83/EEG betreffende de harmonisatie van de structuur van de accijns op alcohol en alcoholhoudende dranken gevoegd, heeft de Commissie verklaard dat zij "in de context van de periodieke verslagen als bedoeld in artikel 8 van de richtlijn van de Raad betreffende de onderlinge aanpassing van de accijnstarieven op alcohol en

alcoholhoudende dranken, bijzondere aandacht zal besteden aan de op deze produkten toegepaste tarieven [d.w.z. tussenprodukten met een alcoholvolumegehalte van meer dan 15% vol en tussenprodukten met een alcoholvolumegehalte van niet meer dan 15% vol], ten einde met name rekening te houden met het probleem van de concurrentie tussen de verschillende categorieën van de betrokken dranken".

- 5.12 De bestaande regelingen betreffende tussenprodukten, zoals vastgelegd in artikel 18 van Richtlijn 92/83/EEG, zijn het resultaat van een compromis tussen twee radicaal verschillende situaties in verschillende Lid-Staten. Deze kunnen leiden tot sterk uiteenlopende accijnstarieven voor min of meer vergelijkbare produkten, in het bijzonder omdat verschillende regels van toepassing kunnen zijn op tussenprodukten met een alcoholvolumegehalte van meer dan 15% vol of produkten met ten hoogste 15% vol. Duidelijk is echter dat tussenprodukten niet volledig los gezien kunnen worden van de algemene vraag of er sprake is van concurrentie in de sector alcoholhoudende dranken.
- 5.13 Drie Lid-Staten (Denemarken, Ierland en het Verenigd Koninkrijk) passen sinds 1993 op bier en wijn tarieven toe die ver boven het minimum liggen. De verschillen tussen de in deze drie Lid-Staten toegepaste tarieven en die in de aangrenzende Lid-Staten kunnen aanleiding geven tot aanzienlijke grensoverschrijdende aankopen, zoals wordt bevestigd in het voor de Commissie verrichte onderzoek. De meeste beschreven gevallen hebben betrekking op aankopen in Frankrijk door inwoners van het Verenigd Koninkrijk. Er werden voorts onderzoeken verricht in opdracht van tal van andere instellingen, waaronder de autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk en beroepsorganisaties. Ook deze hebben aangetoond dat er sprake is van omvangrijke grensoverschrijdende aankopen van bier en, in mindere mate, van wijn.
- 5.14 Hoewel de verschillende rapporten nogal eens uiteen lopen wat betreft de omvang van het verschijnsel of de mate waarin de accijnstarieven een rol spelen, wordt algemeen erkend dat de verschillen tussen de accijnstarieven een belangrijke factor zijn. In dit verband zij opgemerkt dat dit verschijnsel voor een groot deel een volstrekt normaal gevolg is van de interne markt. Voor zover dit door de betrokken Lid-Staten als een probleem wordt ervaren, zij opgemerkt dat zij over ruime mogelijkheden beschikken om het accijnstarief voor bier (en wijn) te verlagen. Deze benadering werd in het geval van bier reeds gevolgd door Denemarken, waarna de grensoverschrijdende aankopen om belastingredenen sterk zijn afgenomen. Daar staat tegenover dat het tarief voor bier in Frankrijk sterk werd verhoogd om het op het huidige minimum te brengen. Voorts wordt op de Franse markt sinds 1993 een daling van de totale bierverkoop geconstateerd, ondanks de toegenomen aankopen aldaar door inwoners van het Verenigd Koninkrijk.
- 5.15 Voorts merkt de Commissie op dat de niet-belastingcomponenten van de kleinhandelsprijzen voor bier sterk verschillen tussen de Lid-Staten. Het is de vraag of dergelijke verschillen in de context van de interne markt gewenst zijn. De Commissie is dan ook voorstander van nauwlettend toezicht in Lid-Staten waar niet-belastingcomponenten van de prijs naar verhouding hoog zijn.
- 5.16 Hoewel dezelfde drie Lid-Staten (Denemarken, Ierland en het Verenigd Koninkrijk) voor gedistilleerde dranken tarieven toepassen die ver boven de minimumtarieven liggen, zijn er naar verhouding weinig aanwijzingen gevonden voor omvangrijke grensoverschrijdende aankopen van deze produkten. In het geval van Denemarken kan dit worden verklaard door het feit dat de kwantitatieve beperkingen voor reizigers werden gehandhaafd, en in het geval van het Verenigd Koninkrijk en Ierland door het feit dat een groot gedeelte van gedistilleerde dranken die worden aangekocht door

reizigers die naar deze Lid-Staten terugkeren, belastingvrije aankopen betreffen die worden gedaan op veerbotten en vliegtuigen in plaats van de aanschaf van produkten in andere Lid-Staten waarover de accijns is voldaan.

- 5.17 De accijnstarieven voor alcoholhoudende dranken in Zweden en Finland zijn nog hoger dan die in Denemarken, Ierland en het Verenigd Koninkrijk. Deze twee Lid-Staten hebben echter beide een ontheffing gekregen op grond waarvan zij beperkingen mogen instellen voor de hoeveelheid alcoholhoudende dranken die in het buitenland voor persoonlijk gebruik mag worden aangeschaft. Het is nog te vroeg om te zeggen wat de invloed van deze factoren zal zijn op de omvang van de legale en illegale grensoverschrijdende invoer van deze produkten in Finland en Zweden.
- 5.18 Tijdens de onderhandelingen over Richtlijn 92/84/EEG werd overeengekomen de mogelijkheid van de invoering van een controleretractie te onderzoeken voor gevallen waarin, op 1 januari 1994, voor bepaalde accijnsprodukten een nultarief geldt. Met het oog hierop heeft de Commissie een adviesbureau opdracht gegeven een onderzoek te verrichten naar de mogelijke voordelen die een controleretractie vanuit het oogpunt van controle kan bieden¹². De deskundigen stelden vast dat de controleprocedures worden toegepast voor het intracommunautaire verkeer van wijn waarvoor het nultarief geldt. Voor zover er zich problemen voordoen bij de controle op het verkeer van deze produkten, doen deze zich tevens voor bij het verkeer van aan accijns onderworpen produkten. Gebleken is dat deze slechts marginaal kunnen worden verminderd door de invoering van een controleretractie. De invoering van een controleretractie lijkt dan ook weinig voordelen op te leveren voor de controle op het intracommunautaire handelsverkeer.

e) Doelstellingen van het Verdrag in het algemeen

- 5.19 In de communautaire wijnsector wordt momenteel de gemeenschappelijke marktordening hervormd in het kader van het *Gemeenschappelijk Landbouwbeleid*. Met deze hervorming wordt beoogd de markt in evenwicht te brengen in een situatie van overproductie met tegelijkertijd een dalend verbruik, in het bijzonder van tafelwijn. In dit verband is aangevoerd dat de invoering van een positief accijnstarief in de producerende Lid-Staten, in het slechtste geval ongewenst is en in het beste geval op een zeer slecht moment zou komen. Daar staat tegenover dat de invoering van een positief minimumtarief bevorderlijk kan zijn voor de nationale controles in het kader van het G.B.
- 5.20 Vanuit het oogpunt van het *sociale beleid en het beleid inzake de volksgezondheid* vormt het belasten van alcoholhoudende dranken een potentieel middel om overmatig alcoholgebruik te ontmoedigen. Dit kan positieve gevolgen hebben in termen van een vermindering van de problematiek rond alcoholisme en alcoholmisbruik. Daar staat tegenover dat in enkele Lid-Staten wijn wordt beschouwd als een cultureel produkt en een integraal onderdeel van het traditionele voedselpakket, dat bij gematigd verbruik mogelijk gunstig is voor de gezondheid.

F) Conclusies

- 5.21 De discussie over de concurrentie tussen verschillende alcoholhoudende dranken omvat complexe vraagstukken die vaak gevoelig liggen. Zoals reeds gesteld kan de fiscale behandeling van alcoholhoudende dranken in het algemeen niet los worden gezien van de behandeling van wijn. Voorts kan dit vraagstuk niet los worden gezien van een

¹² "Intra-Community Trade in Zero-rated Products (wine and heating gas oil)", opgesteld door Van Holst and Koppies voor de Europese Commissie (DGXXI), september 1994.

reeks andere beleidsoverwegingen. De Commissie is derhalve van mening dat dit vraagstuk in de loop van het voorgestelde raadplegingsproces nader moet worden uitgediept. Naar aanleiding hiervan zou op basis van de standpunten en argumenten van alle belanghebbenden een samenhangend accijnsbeleid moeten worden opgesteld. In de tussentijd kunnen Lid-Staten wier tarieven op of rond het minimum liggen, deze handhaven en aldus verstoringen van het handelsverkeer door geforceerde tariefaanpassingen voorkomen.

6. Minerale oliën

a) Herzieningsverplichting

6.1 In artikel 10 van Richtlijn 92/82/EEG is bepaald:

"Om de twee jaar, en voor het eerst uiterlijk op 31 december 1994, beziet de Raad op basis van een verslag, en, in voorkomend geval, een voorstel van de Commissie, de in deze richtlijn vastgestelde accijnstarieven en neemt hij, na raadpleging van het Europese Parlement, met eenparigheid van stemmen de nodige maatregelen. In het verslag van de Commissie en bij de behandeling in de Raad wordt rekening gehouden met de goede werking van de interne markt, de reële waarde van de accijnstarieven en de doelstellingen van het Verdrag in het algemeen."

6.2 In artikel 5 van diezelfde richtlijn wordt aan de Commissie opdracht gegeven een verslag op te stellen over de doelmatigheid van een in enkele Lid-Staten toegestane controleretribsutie op huisbrandolie. Voorts werd bij de goedkeuring van de richtlijn overeengekomen dat de situatie met betrekking tot de overgangstarieven die tot 31 december 1994 in Luxemburg mochten worden toegepast, opnieuw zou worden bezien.

6.3 Naar aanleiding van beschikkingen die werden gegeven op grond van de procedure voor verlagingen of vrijstellingen overeenkomstig artikel 8, lid 4, van Richtlijn 92/81/EEG, is de Commissie tevens verplicht de belasting op zware stookolie met een laag zwavelgehalte opnieuw te bezien, alsmede de door Italië gehanteerde verlagingen voor minerale oliën die worden gebruikt voor de produktie van aluminiumoxyde in Sardinië.

b) Reële waarde van de accijnstarieven

6.4 De minimumaccijnstarieven zijn in Richtlijn 92/82/EEG als volgt vastgesteld:

Benzine (gelood)	337 ecu per 1.000 liter (292 ecu in Luxemburg, tot 31/12/94)	(artikel 3)
Benzine (ongelood)	287 ecu per 1.000 liter (242 ecu in Luxemburg, tot 31/12/94)	(artikel 4)
Gasolie		
Motorbrandstof	245 ecu per 1.000 liter (195 ecu in Luxemburg en Griekenland, tot 31/12/94)	(artikel 5)
Toep. v. art. 8, lid 3	18 ecu per 1.000 liter	
Verwarmingsbrandstof	18 ecu per 1.000 liter	
Zware stookolie	13 ecu per 1.000 kilogram	(artikel 6)
Vloeibaar petroleumgas en methaan		(artikel 7)
Motorbrandstof	100 ecu per 1.000 kilogram	
Toep. v. art. 8, lid 3	36 ecu per 1.000 kilogram	
Verwarmingsbrandstof	0 ecu per 1.000 kilogram	
Kerosine		(artikel 8)
Motorbrandstof	245 ecu per 1.000 liter	
Toep. v. art. 8, lid 3	18 ecu per 1.000 liter	
Verwarmingsbrandstof	0 ecu per 1.000 liter	

- 6.5 De nationale accijnstarieven voor als motorbrandstof gebruikte minerale oliën zijn in de meeste Lid-Staten sterk verhoogd, waarbij in sommige gevallen stijgingen van 30% voorkwamen. De Lid-Staten zagen dus geen enkele belemmering voor verhogingen die de aanpassing voor inflatie overschreden, welke dus implicaties hadden voor de reële waarde van hun accijnzen op motorbrandstoffen. Zelfs in de Lid-Staten met de laagste tarieven voor benzine (zowel gelood als ongelood) liggen de tarieven momenteel ongeveer 20% boven de minimumtarieven. Terwijl ook voor diesel sterke verhogingen werden doorgevoerd, is het verschil tussen het minimumtarief en het laagste nationale tarief voor deze brandstof wat kleiner. Deze grote tariefverhogingen lijken mogelijk te zijn gemaakt door een combinatie van lage olieprijsen (in reële termen) en de relatief lage prijselasticiteit van motorbrandstoffen, hetgeen de Lid-Staten in staat heeft gesteld hun inkomsten aanmerkelijk op te schroeven zonder dat het verbruik een daling van betekenis te zien gaf.
 - 6.6 Voor verwarmingsbrandstoffen werden de tarieven daarentegen veel minder verhoogd. Meer dan de helft van de Lid-Staten heeft zijn tarieven sinds 1 januari 1993 niet gewijzigd. De hoogte van deze accijnzen en derhalve de opbrengsten ervan stagneren en zijn in sommige gevallen in reële termen gedaald. Een mogelijke verklaring hiervoor lijkt te zijn dat bepaalde rechtstreeks met verwarmingsbrandstoffen concurrerende produkten, met name aardgas en steenkool, buiten het toepassingsgebied van de communautaire accijnzen vallen en dat de Lid-Staten geen gebruik hebben kunnen maken van de factoren die in het geval van motorbrandstoffen hogere opbrengsten hebben mogelijk gemaakt.
 - 6.7 Op grond van artikel 5 van Richtlijn 92/82/EEG mogen België en Luxemburg een nultarief toepassen op huisbrandolie, op voorwaarde dat zij een controleretriëbutie van 5 ecu per 1.000 liter heffen. De Commissie merkt op dat dit in die Lid-Staten voor inkomsten zorgt en derhalve in de praktijk dezelfde effecten kan hebben als een belasting of een accijns.
- c) **Werking van de interne markt**
- 6.8 Op alle motorbrandstoffen wordt accijns geheven op grond van artikel 2, lid 3, van Richtlijn 92/81/EEG, waarin is bepaald dat "elk produkt dat is bestemd voor gebruik, wordt aangeboden voor verkoop of wordt gebruikt als motorbrandstof eveneens als motorbrandstof wordt belast". Dit betekent dat alle concurrerende produkten binnen het toepassingsgebied van de accijnsregeling vallen, en de aanpassing van de minimumtarieven derhalve kan worden doorgevoerd zonder dat dit automatisch leidt tot verstoring van de concurrentie.
 - 6.9 Er bestaan grote verschillen tussen de behandeling van de verschillende motorbrandstoffen, zowel wat de hoogte van de minimumtarieven als de hoogte van de nationale tarieven betreft. Dit kan aanleiding geven tot klachten van die sectoren van de economie die dit als een oneerlijke behandeling ervaren. Bij het bepalen van de verdeling van de relatieve belastingdruk over de verschillende motorbrandstoffen kan echter een groot aantal beleidsdoelstellingen een rol spelen.
 - 6.10 Ook de nationale tarieven lopen per produkt sterk uiteen. Dit leidt in sommige gebieden tot omvangrijke grensoverschrijdende aankopen, voornamelijk door inwoners van grensgebieden en doorgaand verkeer (vrachtwagenchauffeurs, toeristen, enzovoorts). Dit lijkt een gerechtvaardigd gevolg van de interne markt te zijn.
 - 6.11 Tijdens de onderhandelingen over Richtlijn 92/82/EEG werd overeengekomen dat de Commissie de situatie met betrekking tot de tarieven in Luxemburg en de

aangrenzende landen aan het einde van de overgangperiode opnieuw zou bezien, daarbij rekening houdend met de relatieve kleinhandelsprijzen voor de betrokken Lid-Staten. Op dat moment werd tevens gesteld dat wellicht bijzondere maatregelen nodig zouden zijn om verlegging van het handelsverkeer te voorkomen.

- 6.12 Uit een onderzoek van de Commissie is gebleken dat in Luxemburg sprake blijft van aanzienlijke grensoverschrijdende aankopen van benzine en diesel. Tevens bleek dat het moeilijk was harde cijfers te verzamelen, en dat het verschijnsel zou moeten afnemen onder invloed van een geleidelijke verhoging van de tarieven door Luxemburg. De Luxemburgse tarieven liggen nog steeds enigszins lager dan die in de aangrenzende landen, maar inmiddels wel boven de huidige minimumtarieven (ruimschoots in het geval van benzine).
- 6.13 Een belangrijk probleem met betrekking tot verwarmingsbrandstoffen vormt het feit dat sommige verwarmingsbrandstoffen zijn onderworpen aan accijns, terwijl dit niet het geval is bij andere, rechtstreeks concurrerende produkten (bijvoorbeeld aardgas en steenkool). Met betrekking tot de mededinging werpt dit twee vragen op. Allereerst betreft dit de algemene vraag welke de juiste concurrentieverhouding tussen de verschillende verwarmingsbrandstoffen zou moeten zijn. Dit kan alleen worden beoordeeld in samenhang met een groot aantal andere beleidsvraagstukken en doelstellingen die van invloed kunnen zijn op de fiscale behandeling van brandstoffen. De tweede, meer specifieke vraag is hoe de aanpassing van de minimumaccijnstarieven moet plaatsvinden zonder *ongewild* de concurrentiesituatie te beïnvloeden. In het Groenboek van de Commissie over het energiebeleid wordt bevestigd dat het verhogen van de minimumaccijnstarieven voor verwarmingsbrandstoffen die momenteel aan accijns zijn onderworpen, hun concurrentiepositie ten opzichte van niet aan accijns onderworpen produkten zou kunnen verstoren.
- 6.14 Het grote verschil tussen de door de Lid-Staten doorgevoerde tariefverhogingen voor motorbrandstoffen en voor verwarmingsbrandstoffen lijkt te bevestigen dat de ruimte voor het aanpassen van de nationale tarieven wordt beperkt door bepaalde produkten buiten de accijnsregeling te houden. Hetzelfde geldt voor de aanpassing van de minimumtarieven.
- 6.15 Wat fraude in de sector verwarmingsbrandstoffen betreft, is aangetoond dat de lage kleinhandelsprijs van huisbrandolie in België en Luxemburg (doordat, onder andere, een contolerecontributie in plaats van een "echte" accijns wordt toegepast) leidt tot verstoring van het handelsverkeer, waarbij verlegging van het Franse en, in mindere mate, het Duitse handelsverkeer optreedt. Bovendien is in Frankrijk omvangrijke fraude vastgesteld, waarbij het ging om de levering van huisbrandolie die was belast tegen de Belgische tarieven.
- 6.16 Zoals reeds vermeld heeft de Commissie een adviesbureau opdracht gegeven een onderzoek te verrichten naar de relatieve voordelen van nultarieven en contolerecontributies voor accijnsprodukten. Dit bureau kwam tot de conclusie dat een contolerecontributie als controle-instrument geen zin heeft. Allereerst worden van oudsher toch al strenge controlemaatregelen gehanteerd ten aanzien van huisbrandolie vanwege het risico op handelsverlegging binnen de nationale markten, namelijk gebruik als motorbrandstof (ironisch genoeg lijkt de noodzaak van controle, vanwege het gevaar van substitutie, toe te nemen naarmate de retributie lager is). Ten tweede vond het bureau geen verschil van betekenis tussen de controle op het verkeer van produkten waarover een contolerecontributie wordt geheven en op het verkeer van nultariefprodukten in gevallen waarin voor beide produktcategorieën formaliteiten inzake controle en verplaatsing van kracht zijn.

d) Doelstellingen van het Verdrag in het algemeen

- 6.17 In het algemeen gesproken zou het vanuit het oogpunt van *het milieubeleid* wenselijk zijn de accijnstarieven voor minerale oliën aanmerkelijk te verhogen en de produkten waarover momenteel geen accijns wordt geheven binnen het toepassingsgebied van de accijnsregeling te brengen. De belangrijkste argumenten hiervoor zijn een vermindering van de uitstoot van schadelijke stoffen en de internalisering van externe kosten. Wat de uitstoot van schadelijke stoffen betreft zou het vanzelfsprekend wenselijk zijn dat een maatregel wordt getroffen om het niveau van de uitgestoten kooldioxide terug te dringen. Er wordt echter ook naar gestreefd de uitstoot van andere potentieel schadelijke stoffen, waaronder NO_x, CO, koolwaterstoffen, SO₂ en deeltjes te verminderen.
- 6.18 De internalisering van externe kosten is één van de kernpunten van het *energiebeleid*. Dit wordt benadrukt in het onlangs gepubliceerde Groenboek over het energiebeleid, waarin tevens wordt gesteld dat accijns hierbij een belangrijke rol kan spelen. Ook wordt diversificatie van energiebronnen en vermindering van de afhankelijkheid van de invoer uit derde landen als belangrijk beschouwd. Tot slot is het wenselijk een spaarzaam energieverbruik te bevorderen. Dit geldt zowel voor het verbruik van de brandstoffen zelf als voor de werking van machines waarin zij worden gebruikt.
- 6.19 De doelstellingen van het *energie-* en het *milieubeleid* werden gezamenlijk tot uitdrukking gebracht in het voorstel van de Commissie voor een kooldioxide/energieheffing¹³, dat niet werd goedgekeurd door de Raad. Op de bijeenkomst van de Europese Raad in Essen, in december 1994, werd besloten dat moest worden onderzocht of het mogelijk was een soort kooldioxide/energiebelasting met een facultatief karakter in te voeren. De Commissie heeft sindsdien een gewijzigd voorstel bij de Raad ingediend. Evenzo heeft de Commissie op grond van overwegingen in het kader van het energie-, het milieu- en het landbouwbeleid een voorstel ingediend voor een verlaagd tarief voor biobrandstoffen in de gehele Gemeenschap. Hoewel dit voorstel in de Raad op tegenstand stuitte, blijft de Commissie streven naar de goedkeuring ervan.
- 6.20 Nogmaals, de internalisering van externe kosten is één van de voornaamste doelstellingen van het *vervoerbeleid*. Een ander belangrijk element van het vervoerbeleid is het terugdringen van de verkeersdrukke op de wegen, hetgeen een overschakeling naar andere vervoermiddelen impliceert. Om deze doelstellingen te bereiken is voorgesteld de accijnstarieven voor brandstoffen voor het wegvervoer aanmerkelijk te verhogen en de capaciteit van andere vervoermiddelen uit te breiden.
- 6.21 Vanuit het oogpunt van het *industriebeleid* gaat de belangrijkste zorg uit naar het concurrentievermogen. Hierbij gaat het zowel om de concurrentie binnen de Europese Gemeenschap als tussen de Europese industrie en die van derde landen. In de automobielsector bestaat de bezorgdheid dat hogere brandstofkosten een daling van de verkopen van nieuwe auto's in de Gemeenschap zouden veroorzaken, hetgeen schadelijk zou kunnen zijn voor deze sector. Derhalve zou er de betrokkenen veel aan gelegen zijn dat er een kosten/baten-analyse wordt uitgevoerd voor alle toekomstige belastingmaatregelen die voor specifieke doeleinden worden ingevoerd met betrekking tot motorbrandstoffen. Het verschil tussen benzine en diesel moet ook zorgvuldig worden bekeken, aangezien Europa wereldleider voor dieselwagens is geworden.
- 6.22 Ondanks het feit dat de ontwikkeling van het accijnzenstelsel andere onderdelen van het communautaire beleid kan aanvullen, moet ook worden getracht

¹³ COM(92) 226 def, PB nr. C196 van 23.08.1992, blz. 1.

ongerechtvaardigde economische distorsies ten gevolge van verschillen in de belastingheffing op energieprodukten naargelang van het gebruik, de aard van de werkzaamheden of de sector te voorkomen en/of op te heffen. Een optimaal belastingstelsel betekent ook dat de belastingen op energieprodukten niet los kunnen worden gezien van het fiscale stelsel in het algemeen en het effect daarvan op de allocatie van middelen in de economie als geheel.

- 6.23 In het Witboek van de Commissie betreffende groei, concurrentievermogen en werkgelegenheid en in de desbetreffende conclusies van de Europese Raad van Brussel van december 1993 worden verhogingen van de tarieven van de accijns op energieprodukten en verruiming van de werkingssfeer van de accijns genoemd als middel ter financiering van verlagingen van de sociale lasten op arbeid.
- 6.24 De bovengenoemde andere beleidsterreinen zijn van belang bij het bepalen van de algemene aanpak ten aanzien van de accijns op minerale oliën. Een nauwere coördinatie van al deze beleidsonderdelen moet een kernpunt bij de ontwikkeling van het accijnzenstelsel zijn. Tevens dient echter ten aanzien van bepaalde produkten een aantal specifieke factoren te worden afgewogen. Allereerst dient rekening te worden gehouden met het milieubeleid, hoewel ook hier andere communautaire doelstellingen een rol kunnen spelen. De specifieke vraagstukken die nader onderzoek vereisen zijn de gedifferentieerde behandeling van gelode en ongelode benzine, de grootte van het verschil in belasting op diesel en op benzine en de gedifferentieerde behandeling van zware stookolie afhankelijk van het zwavelgehalte (dit laatste op basis van de eerder genoemde toezegging).
- 6.25 De gedifferentieerde belastingheffing op gelode en ongelode benzine bestaat momenteel in een verschil van 50 ecu per 1.000 liter tussen de minimumtarieven voor deze produkten. Voorts verplicht artikel 4 van Richtlijn 92/82/EEG de Lid-Staten tot het toepassen van een lagere accijns op ongelode benzine dan op gelode benzine. Ten tijde van de goedkeuring van de richtlijn kwamen de Lid-Staten te dien aanzien overeen een verschil van 50 ecu per 1.000 liter ten gunste van ongelode benzine te handhaven, hoewel dit verschil niet wettelijk bindend is voor de Lid-Staten. De Commissie merkt op dat het verschil van 50 ecu in verscheidene Lid-Staten niet wordt nageleefd.
- 6.26 De invoering van een lager tarief voor ongelode benzine maakte deel uit van een algemene strategie om het gebruik van dit produkt ten opzichte van gelode benzine te bevorderen. Deze strategie is goed geslaagd. Tevens moeten op grond van Richtlijn 88/76/EEG¹⁴ betreffende maatregelen tegen luchtverontreiniging door motorvoertuigen nieuwe auto's sinds 1 oktober 1990 ongelode benzine gebruiken. Voorts zijn de verbruikspatronen zodanig veranderd dat ongelode benzine nu meer dan 50% van het totale benzineverbruik vertegenwoordigt. Dit komt niet alleen door de technische kenmerken van nieuwe auto's, maar ook door een belangrijke verandering van de publieke opinie en de mentaliteit.
- 6.27 Gelet op het voorgaande lijkt het wenselijk ongelode benzine tot de brandstof te maken waarop het standaard minimumaccijnstarief wordt toegepast. Verschillen tussen de tarieven voor gelode en ongelode benzine zouden dan kunnen worden beschouwd als een extra heffing op gelode benzine. Voorts zou het wenselijk kunnen zijn de Lid-Staten te verplichten een hoger tarief te hanteren voor gelode benzine dan voor ongelode benzine.

¹⁴ Richtlijn 88/76/EEG van de Raad van 3 december 1987 (PB L 36 van 9.2.1988)

6.28 Er is een groot verschil tussen de tarieven voor benzine en voor diesel, zowel wat de minimumtarieven als de nationale tarieven betreft. De oorsprong van dit verschil is gelegen in het gebruik van diesel voor beroepsdoeleinden als brandstof voor vrachtwagens, bussen, taxi's, enz. Een verkleining van dit verschil lijkt gerechtvaardigd vanwege het vervoerbeleid, in het kader waarvan wordt gestreefd naar een overschakeling van wegvervoer naar vervoer per spoor en over het water. Ook voor auto's lijkt een dergelijke verkleining mogelijk, aangezien het verbruik, in termen van afgelegde kilometers per liter, met diesel lager ligt dan met benzine, hetgeen reeds een reden is om de voorkeur te geven aan dieselwagens.

6.29 In de sector zware stookolie kan het om milieuredenen wenselijk zijn een fiscaal voordeel te introduceren voor stookolie met een relatief laag zwavelgehalte. Daar staat tegenover dat een dergelijke maatregel vanwege het energiebeleid niet los van andere overwegingen kan worden doorgevoerd: zo hebben sommige industrieën speciale apparatuur geïnstalleerd om de gevolgen van het gebruik van stookolie met een hoog zwavelgehalte te ondervangen.

e) Conclusies

6.30 Gelet op eerdergenoemde argumenten en bezwaren merkt de Commissie op dat in het algemeen verschillende afwegingen mogelijk zijn in de sectoren motorbrandstof en verwarmingsbrandstof.

6.31 Ten aanzien van verwarmingsbrandstoffen merkt de Commissie op dat er krachtige argumenten zijn om de minimumtarieven te verhogen, maar dat dit de uitbreiding van het toepassingsgebied van de accijns vereist naar producten die momenteel niet aan accijns zijn onderworpen. Dit betekent dat een oplossing moet worden gevonden voor problemen in verband met de doelstellingen van het Verdrag in het algemeen wat betreft een evenwichtige vaststelling van de concurrentieverhoudingen tussen de verschillende producten. Hoewel het in beginsel gerechtvaardigd kan zijn aardgas aan accijns te onderwerpen, kan het daarentegen evenzeer gerechtvaardigd zijn voor deze brandstof een zeker fiscaal voordeel te voorzien. Dit zijn vraagstukken die een uitvoerige afweging verlangen alvorens een definitief standpunt kan worden bepaald. De Commissie concludeert dan ook dat deze vraagstukken dienen te worden behandeld in de eerdergenoemde uitvoerige raadpleging. Bij een dergelijke aanpak zou ook rekening kunnen worden gehouden met de besprekingen over het Groenboek over het energiebeleid, dat naar verwachting eind 1995 zal worden gevolgd door een Witboek, en met de rol die accijnsrechten kunnen vervullen bij de bevordering van het communautaire milieubeleid.

6.32 Ten aanzien van de specifieke herzieningsverplichtingen die voortvloeien uit Beschikking 93/697/EEG van de Raad is de Commissie van mening dat de herziening van de tarieven voor zware stookolie afhankelijk van het zwavelgehalte dient te geschieden in het kader van de algemene herziening van de behandeling van verwarmingsbrandstoffen, nadat hierover een raadpleging is gehouden. Ten aanzien van de tariefverlaging voor minerale oliën die worden gebruikt bij de productie van aluminiumoxyde in Sardinië is de Commissie van mening dat dit aspect het best kan worden herzien in het kader van de algemene herziening, zoals voorzien in artikel 8, lid 6, van de richtlijn, betreffende vrijstellingen en verlagingen op grond van artikel 8, lid 4, van Richtlijn 92/81/EEG. In de tussentijd stelt de Commissie zich op het standpunt dat de Raad een positief standpunt dient in te nemen ten aanzien van verzoeken om deze specifieke vrijstellingen tot 31 december 1996 te verlengen. Gezien de belangstelling van de kant van de Lid-Staten is de Commissie voorts van mening dat een algemene herziening, zoals bedoeld in artikel 8, lid 7, van dezelfde richtlijn, betreffende vrijstellingen op grond van lid 1, onder b), en lid 2, onder b), van artikel 8 het best tegelijkertijd kan plaatsvinden.

- 6.33 Gezien de nauwe samenhang tussen de minimumtarieven voor verwarmingsbrandstoffen en die voor brandstoffen die worden gebruikt in de zin van artikel 8, lid 3, van Richtlijn 92/81/EEG, wordt eveneens aanbevolen maatregelen op dit terrein op te schorten totdat de raadpleging is afgerond.
- 6.34 Ten aanzien van de motorbrandstoffen, een sector waarin alle met elkaar concurrerende produkten aan accijns zijn onderworpen, is de Commissie van mening dat een aantal aspecten nader moeten worden geanalyseerd, met name de relatie tussen benzine en diesel, en het verschil in fiscale behandeling van gelode en ongelode benzine. Een dergelijke herziening van de behandeling van motorbrandstoffen dient in de context van de raadpleging te worden overwogen, ten einde te komen tot een meer samenhangende algemene strategie voor de toekomst.
- 6.35 De Commissie concludeert dat in toekomstige voorstellen op dit gebied van de gelegenheid gebruik dient te worden gemaakt om ongelode benzine tot de brandstof te maken waarop het standaard minimumaccijnstarief wordt toegepast. Eventueel noodzakelijk geachte tariefverschillen tussen gelode en ongelode benzine moeten vervolgens worden beschouwd als een extra heffing op gelode benzine.
- 6.36 De Commissie merkt op dat alle Lid-Staten hun nationale accijnstarieven voor motorbrandstoffen hebben verhoogd zonder de druk van verhoogde minimumtarieven. Zoals reeds vermeld, zou zelfs een verhoging van 20% van het minimumtarief voor ongelode benzine noodzakelijk zijn, alleen al om de nationale tarieven voor dit produkt te volgen. Doordat alle Lid-Staten hun tarieven hebben verhoogd, is anderzijds de onderlinge aanpassing van de tarieven nauwelijks gevorderd. De Commissie wil in dit stadium liever niet uitsluitend een verhoging van de minimumtarieven voorstellen, omdat zij van mening is dat het vraagstuk dient te worden onderzocht om na te gaan of wellicht andere, aanvullende maatregelen nodig zijn om het aanpassingsproces te ondersteunen.
-

BIJLAGE A

**ACCIJNSONTVANGSTEN ALS PERCENTAGE VAN HET BRUTO BINNENLANDS
PRODUKT
(1992)**

	Accijnsontvangsten als % van het BBP	Totale belastingontvangsten als % van het BBP	Accijns als % van de totale belastingen
België	2,3%	45,7%	5,0%
Denemarken	4,1%	48,8%	8,4%
Duitsland	2,8%	42,5%	6,6%
Griekenland	4,4%	41,1%	10,7%
Spanje	2,5%	36,8%	6,8%
Frankrijk	2,6%	43,7%	5,9%
Ierland	6,0%	37,1%	16,2%
Italië	3,7%	41,9%	8,8%
Luxemburg	4,5%	49,2%	9,1%
Nederland	2,7%	47,8%	5,6%
Portugal	4,5%	35,7%	12,6%
Verenigd Koninkrijk	3,7%	34,0%	10,9%

BIJLAGE B

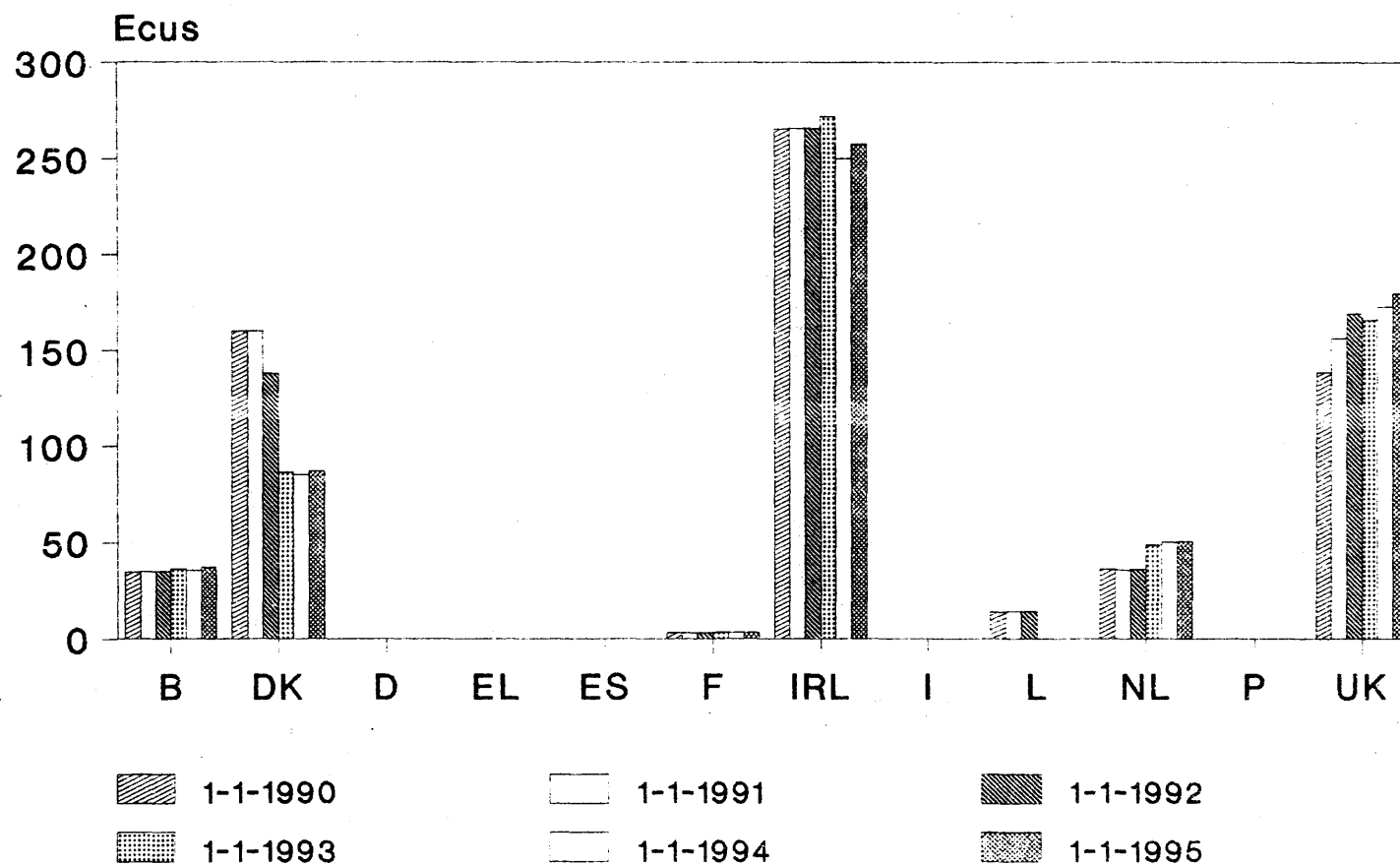
MINIMUM-ACCIJNSTARIEVEN

PRODUKT	MINIMUMTARIEF
TABAKSPRODUKTEN	
<i>Sigaretten</i>	Combinatie van specifieke en ad valorem-elementen, waarvan het minimeffect niet minder mag bedragen dan 57% van de kleinhandelsprijs (meest gangbare prijsklasse)
<i>Tabak van fijne snede voor het rollen van sigaretten</i>	30% van de kleinhandelsprijs of 20 ecu per kilogram
<i>Sigaren & cigarillo's</i>	5% van de kleinhandelsprijs of 7 ecu per 1.000 stuks of per kilogram
<i>Andere rooktabak</i>	20% van de kleinhandelsprijs of 15 ecu per kilogram
ALCOHOLPRODUKTEN	
<i>Wijn (mousserend & niet-mousserend)</i>	0 ecu per hectoliter produkt
<i>Tussenprodukten</i>	45 ecu per hectoliter produkt
<i>Bier</i>	0,748 ecu per hectoliter/graad Plato of 1,87 ecu per hectoliter/alcoholgehalte van het eindprodukt
<i>Gedistilleerde dranken</i>	550 ecu per hectoliter absolute alcohol (1000 ecu voor Lid-Staten boven deze limiet)
MINERALE OLIËN	
<i>Motorbrandstoffen</i>	
Ongelode benzine	287 ecu per 1.000 liter
Gelode benzine	337 ecu per 1.000 liter
Diesel	245 ecu per 1.000 liter
Kerosine	245 ecu per 1.000 liter
LPG + methaan	100 ecu per 1.000 kg
<i>Verwarmingsbrandstoffen</i>	
Gasolie	18(5) ¹ ecu per 1.000 liter
Kerosine	0 ecu per 1.000 liter
LPG + methaan	0 ecu per 1.000 kg
Zware stookolie oil	13 ecu per 1.000 kg
<i>Toepassingen van art. 8, lid 3</i>	
Gasolie	18 ecu per 1.000 liter
Kerosine	18 ecu per 1.000 kg
LPG + methaan	36 ecu per 1.000 kg

1. Controleretribsutie van 5 ecu per 1.000 liter van toepassing in België en Luxemburg.

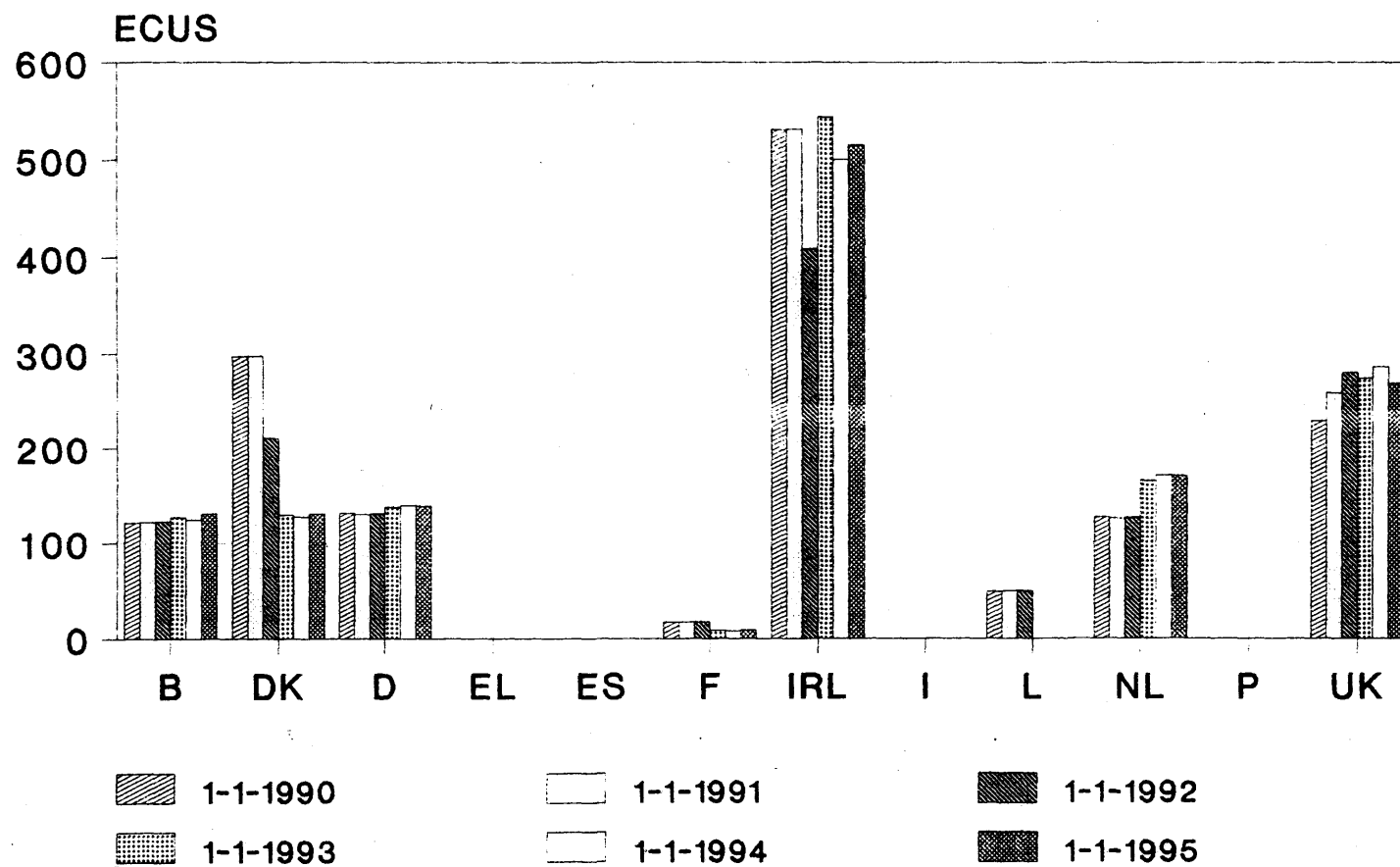
ACCIJNSTARIEVEN

NIET-MOEUSSERENDE WIJN (per hectoliter)

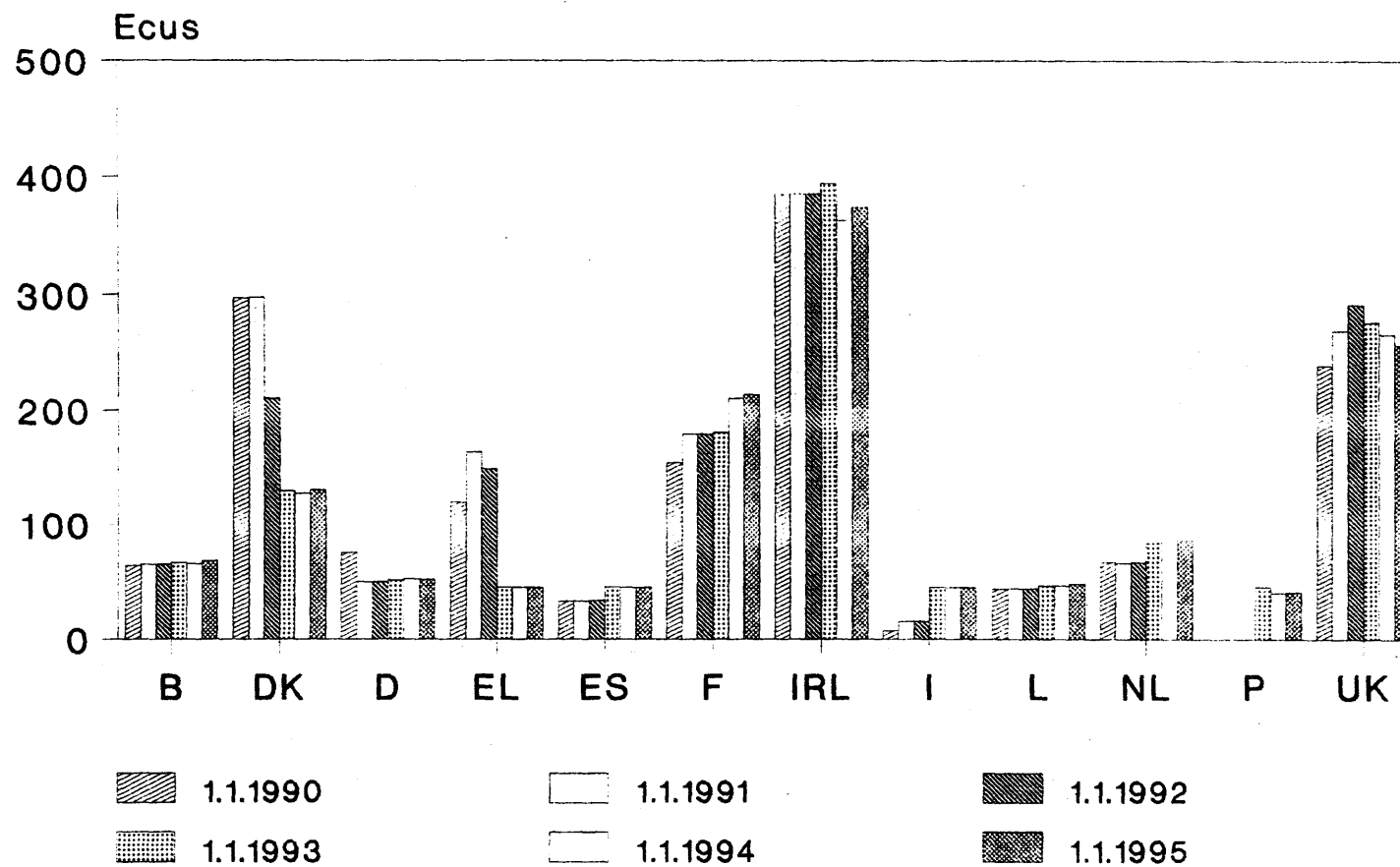
ACCIJNSTARIEVEN

MOUSSERENDE WIJN(per hectoliter)

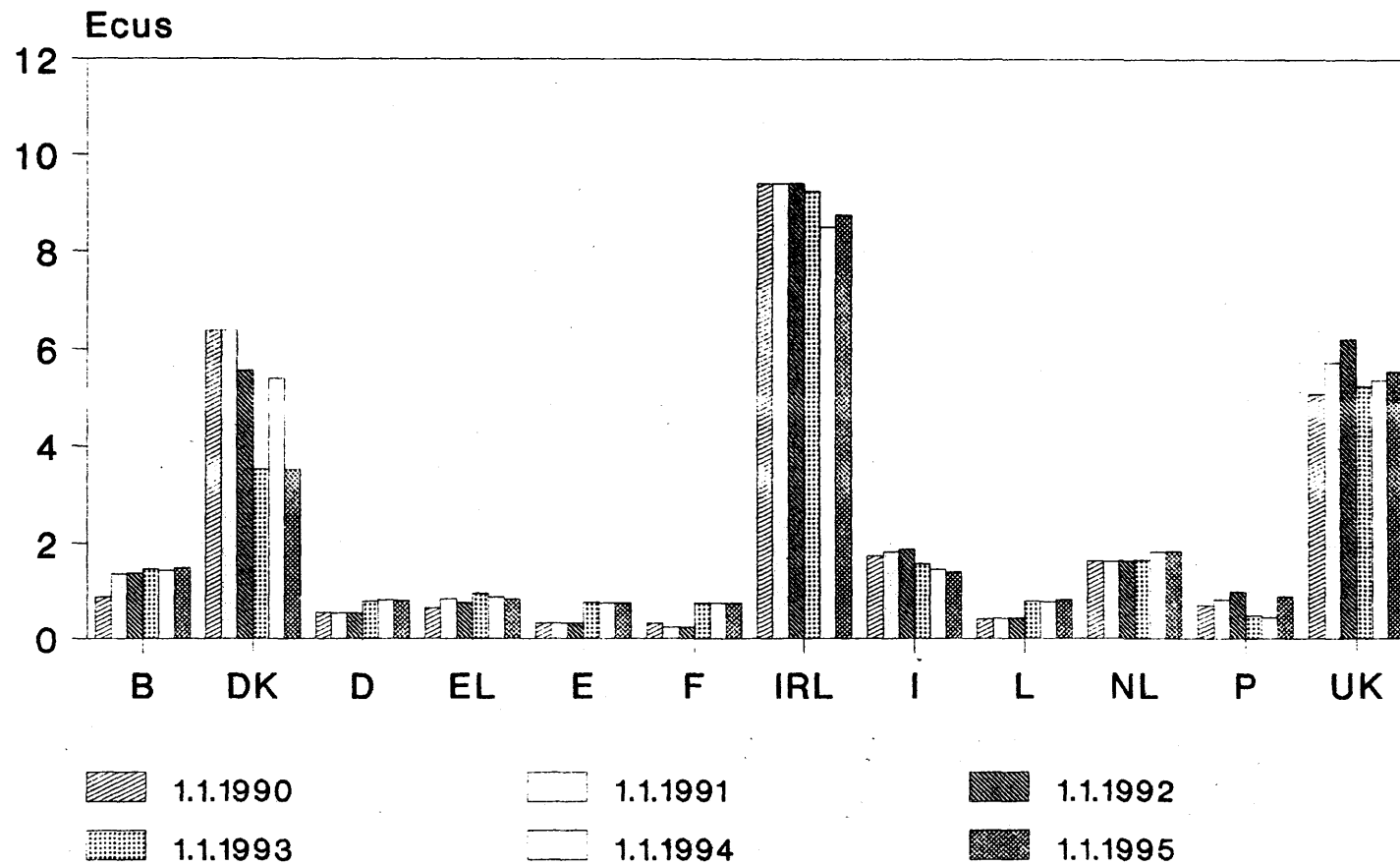
ACCIJNSTARIEVEN

TUSSENPRODUCTEN (CBP + BCTO + BT)

ACCIJNSTARIEVEN

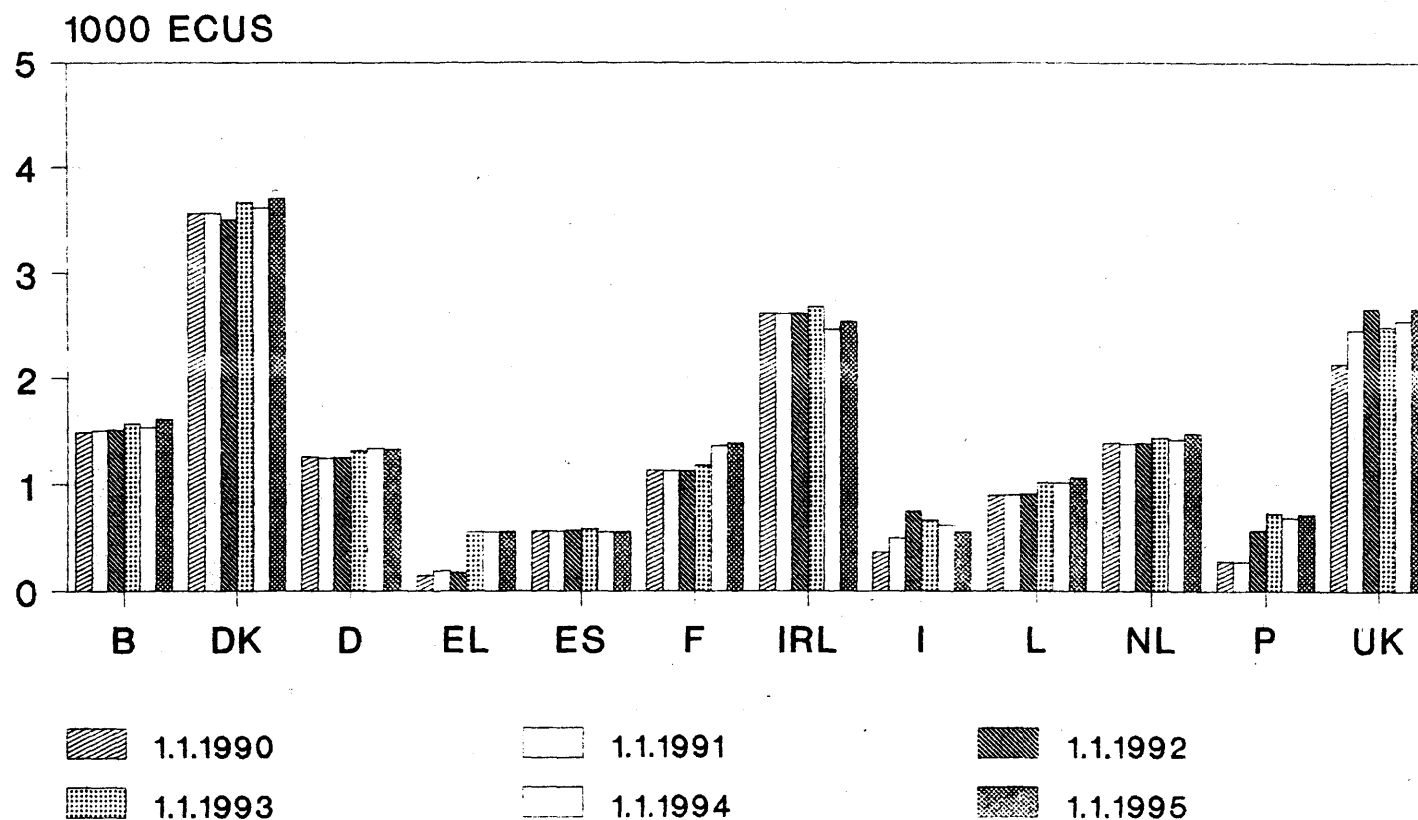
BIER (per hectoliter/graad Plato)

ACCIJNSTARIEVEN

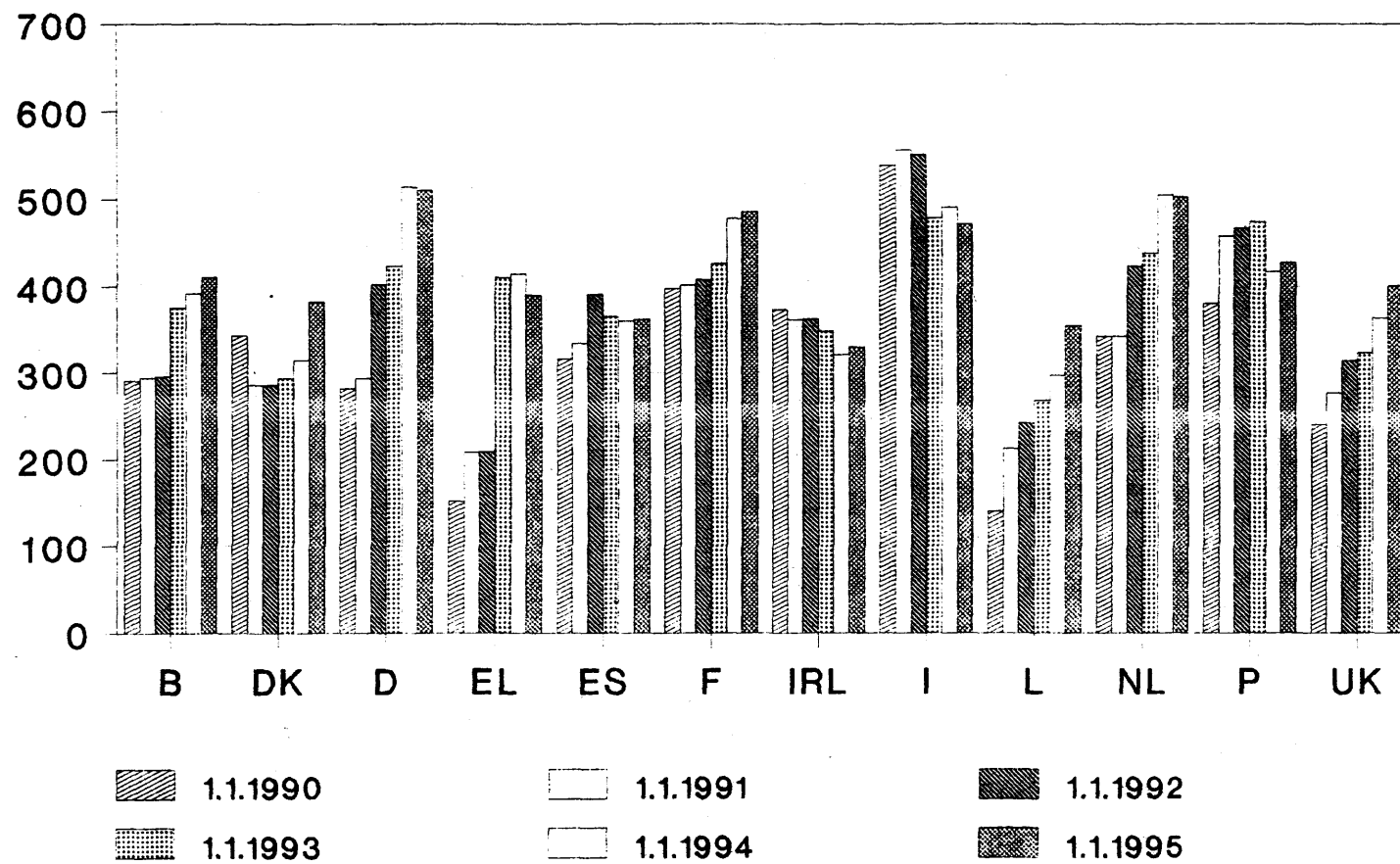
GEDISTILLEERDE DRANKEN

(per hectoliter absolute alcohol)

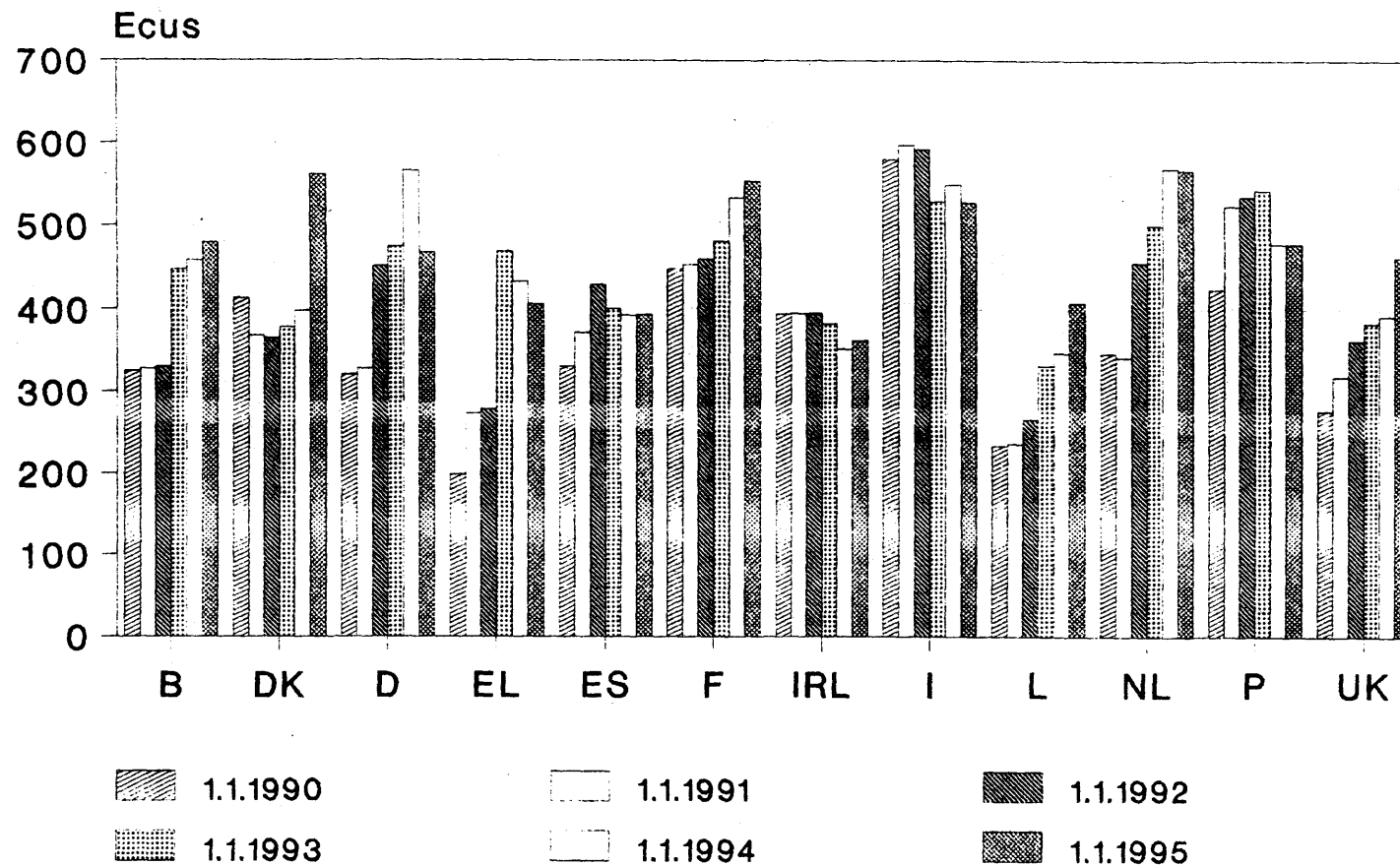
ACCIJNSTARIEVEN

ONGELODE BENZINE (per 1000 liter)

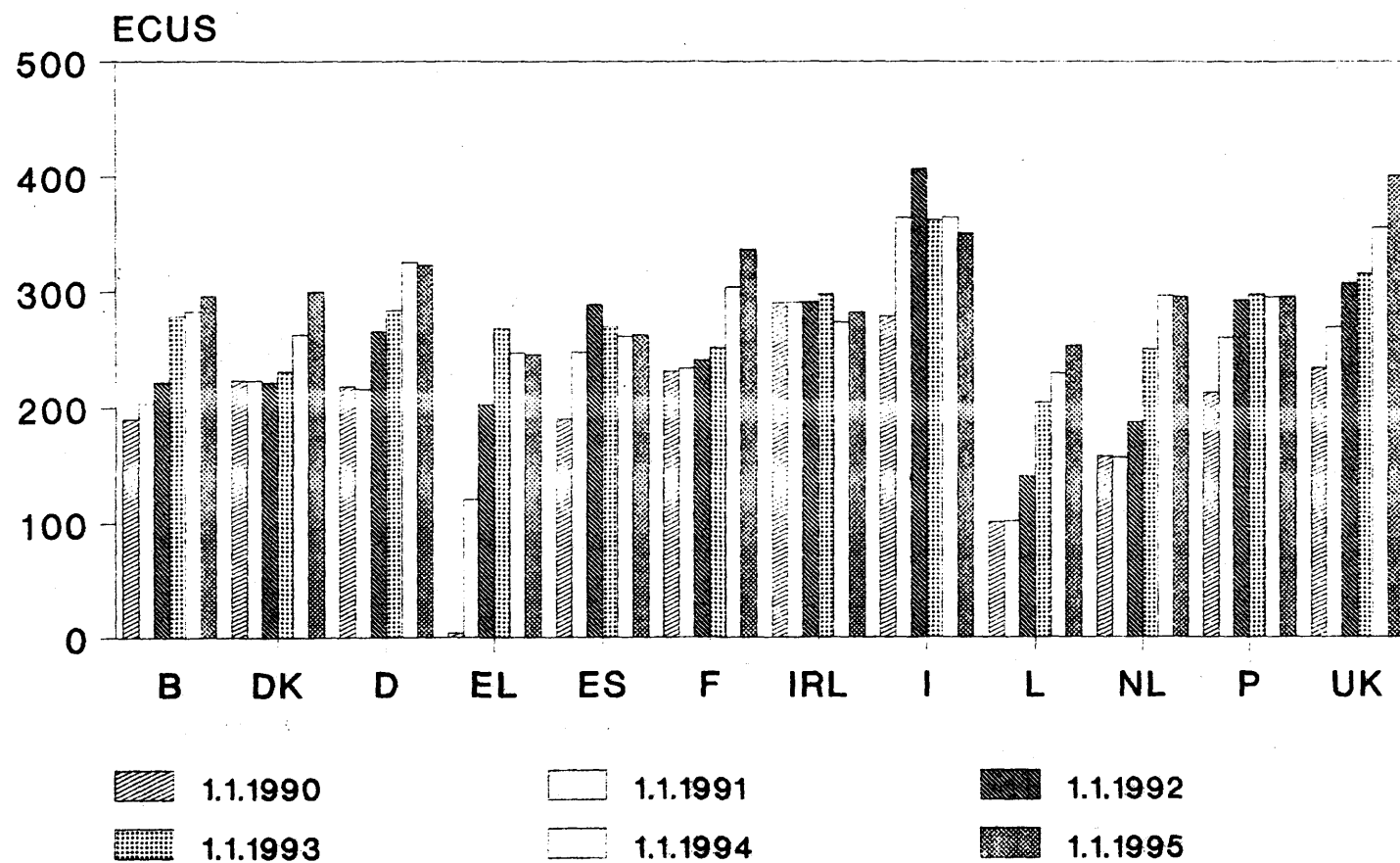
ACCIJNSTARIEVEN

GELUDE BENZINE(per 1000 liter)

ACCIJNSTARIEVEN

DIESEL (per 1000 liter)

BIJLAGE D(1)

WIJN

ONTWIKKELING VAN DE ACCIJNSTARIEVEN
TUSSEN 1.1.1993 EN 1.1.1995

LID-STAAT	ACCIJNS 1.1.93 (ECU 1.10.92)	ACCIJNS 1.1.95 (ECU 3.10.94)	% VERANDERING IN ECU	% VERANDERING IN NATIONALE MUNT
België	36,28	37,22	3%	0%
Denemarken	86,10	86,95	1%	0%
Duitsland	0,00	0,00	0%	0%
Griekenland	0,00	0,00	0%	0%
Spanje	0,00	0,00	0%	0%
Frankrijk	3,31	3,35	1%	0%
Ierland	271,88	271,58	0%	5%
Italië	0,00	0,00	0%	0%
Luxemburg	0,00	0,00	0%	0%
Nederland	48,51	49,94	3%	0%
Oostenrijk	-	0,00	-	-
Portugal	0,00	0,00	0%	0%
Finland	-	284,24	-	-
Zweden	-	284,30	-	-
UK	165,89	179,58	8%	6%
EU-min	0,00	0,00	0%	0%

**ONTWIKKELING VAN DE ACCIJNSTARIEVEN
TUSSEN 1.1.1993 AND 1.1.1995
(IN ECU PER HL/GRAAD PLATO EINDPRODUKT)**

LID-STAAT	ACCIJNS 1.1.93 (ECU 1.10.92)	ACCIJNS 1.1.95 (ECU 3.10.94)	% VERANDERING IN ECU	% VERANDERING IN NATIONALE MUNT
België	1,46	1,49	3%	0%
Denemarken	3,29	3,32	1%	0%
Duitsland	0,79	0,80	1%	0%
Griekenland	0,95	0,82	-13%	0%
Spanje	0,76	0,75	-2%	13%
Frankrijk	0,75	0,76	1%	0%
Ierland	9,24	8,75	-5%	0%
Italië	1,57	1,40	-10%	0%
Luxemburg	0,79	0,81	3%	0%
Nederland	1,65	1,82	10%	7%
Oostenrijk	-	1,48	-	-
Portugal	1,22	1,31	7%	20%
Finland	-	11,37	-	-
Zweden	-	10,09	-	-
Verenigd Koninkrijk	5,24	5,53	6%	4%
EU-min	0,75	0,75	0%	0%

GEDISTILLEERDE DRANKEN

ONTWIKKELING VAN DE ACCIJNSTARIEVEN
TUSSEN 1.1.1993 EN 1.1.1995

LID-STAAT	ACCIJNS 1.1.93 (ECU 1.10.92)	ACCIJNS 1.1.95 (ECU 3.10.94)	% VERANDERING IN ECU	% VERANDERING IN NATIONALE MUNT
België	1566,03	1606,68	3%	0%
Denemarken	3662,13	3698,49	1%	0%
Duitsland	1315,95	1326,65	1%	0%
Griekenland	549,12	550,00	0%	16%
Spanje	578,31	551,59	-5%	10%
Frankrijk	1174,32	1381,45	18%	16%
Ierland	2676,78	2757,34	3%	9%
Italië	662,90	593,32	-10%	0%
Luxemburg	1011,14	1037,39	3%	0%
Nederland	1433,96	1540,05	7%	4%
Oostenrijk	-	739,26	-	-
Portugal	726,86	715,15	-2%	10%
Finland	-	5016,08	-	-
Zweden	-	5131,68	-	-
Verenigd Koninkrijk	2484,66	2634,06	6%	4%
EU-min	550,00	550,00	0%	

BIJLAGE D(4)

ONGELODE BENZINE

ONTWIKKELING VAN DE ACCIJNSTARIEVEN
TUSSEN 1.1.1993 EN 1.1.1995

LID-STAAT	ACCIJNS 1.1.93 (ECU 1.10.92)	ACCIJNS 1.1.95 (ECU 3.10.94)	% VERANDERING IN ECU	% VERANDERING IN NATIONALE MUNT
België	374,86	409,89	9%	7%
Denemarken	293,26	381,80	30%	29%
Duitsland	423,17	509,85	20%	20%
Griekenland	409,92	389,04	-5%	10%
Spanje	365,06	361,60	-1%	14%
Frankrijk	426,12	544,70	28%	26%
Ierland	348,37	345,82	-1%	5%
Italië	478,13	471,43	-1%	10%
Luxemburg	267,83	354,48	32%	29%
Nederland	438,36	502,43	15%	11%
Oostenrijk	293,98	333,40	13%	11%
Portugal	474,29	442,88	-7%	4%
Finland	390,28	456,97	17%	12%
Zweden	523,98	440,63	-16%	5%
Verenigd Koninkrijk	323,09	400,48	24%	22%
EU-min	287,00	287,00	0%	0%

GELODE BENZINE

ONTWIKKELING VAN DE ACCIJNSTARIEVEN
TUSSEN 1.1.1993 EN 1.1.1995

LID-STAAT	ACCIJNS 1.1.93 (ECU 1.10.92)	ACCIJNS 1.1.95 (ECU 3.10.94)	% VERANDERING IN ECU	% VERANDERING IN NATIONALE MUNT
België	447,61	479,47	7%	4%
Denemarken	378,04	467,29	24%	22%
Duitsland	474,77	561,88	18%	17%
Griekenland	469,05	406,10	-13%	0%
Spanje	401,21	393,68	-2%	13%
Frankrijk	481,34	584,77	21%	20%
Ierland	382,49	378,16	-1%	4%
Italië	528,42	527,32	0%	11%
Luxemburg	331,95	407,62	23%	20%
Nederland	500,53	566,45	13%	10%
Oostenrijk	355,38	406,59	14%	12%
Portugal	542,86	478,64	-12%	-1%
Finland	462,16	532,21	15%	10%
Zweden	592,86	498,01	-16%	5%
Verenigd Koninkrijk	383,55	462,11	20%	18%
EU-min	337,00	337,00	0%	0%

BIJLAGE D(6)

ALS MOTORBRANDSTOF GEBRUIKTE DIESELolie

ONTWIKKELING VAN DE ACCIJNSTARIEVEN
TUSSEN 1.1.1993 EN 1.1.1995

LID-STAAT	ACCIJNS 1.1.93 (ECU 1.10.92)	ACCIJNS 1.1.95 (ECU 3.10.94)	% VERANDERING IN ECU	% VERANDERING IN NATIONALE MUNT
België	278,68	296,03	6 %	4 %
Denemarken	266,58	299,49	12 %	11 %
Duitsland	283,83	322,56	14 %	13 %
Griekenland	268,03	245,71	-8 %	6 %
Spanje	269,64	262,24	-3 %	12 %
Frankrijk	251,61	326,00	30 %	28 %
Ierland	297,33	297,46	0 %	6 %
Italië	361,70	349,82	-3 %	8 %
Luxemburg	204,69	253,02	24 %	20 %
Nederland	250,51	295,09	18 %	14 %
Oostenrijk	218,86	243,22	11 %	9 %
Portugal	297,14	315,18	6 %	19 %
Finland	185,79	298,46	61 %	53 %
Zweden	372,73	313,10	-16 %	5 %
Verenigd Koninkrijk	315,32	400,48	27 %	25 %
EU-min	245,00	245,00	0 %	0 %

GASOLIE VOOR VERWARMINGSDOELEINDEN

ONTWIKKELING VAN DE ACCIJNSTARIEVEN
TUSSEN 1.1.1993 EN 1.1.1995

LID-STAAT	ACCIJNS 1.1.93 (ECU 1.10.92)	ACCIJNS 1.1.95 (ECU 3.10.94)	% VERANDERING IN ECU	% VERANDERING IN NATIONALE MUNT
België	5,00	5,31	6%	4%
Denemarken	229,90	299,49	30%	29%
Duitsland	41,28	41,62	1%	0%
Griekenland	153,72	133,09	-13%	0%
Spanje	79,52	76,72	-4%	11%
Frankrijk	63,99	73,80	15%	14%
Ierland	49,71	47,11	-5%	0%
Italië	361,70	349,82	-3%	8%
Luxemburg	5,18	5,31	3%	0%
Nederland	46,29	47,66	3%	0%
Oostenrijk	46,89	48,05	2%	0%
Portugal	0,00	0,00	-	0%
Finland	19,40	33,91	75%	67%
Zweden	197,17	168,78	-14%	7%
Verenigd Koninkrijk	16,93	27,37	62%	59%
EU-min	18,00	18,00	0%	0%

ZWARE STOOKOLIE

ONTWIKKELING VAN DE ACCIJNSTARIEVEN
TUSSEN 1.1.1993 EN 1.1.1995

LID-STAAT	ACCIJNS 1.1.93 (ECU 1.10.92)	ACCIJNS 1.1.95 (ECU 3.10.94)	% VERANDERING IN ECU	% VERANDERING IN NATIONALE MUNT
België	18,50	18,98	3%	0%
Denemarken	260,27	262,85	1%	0%
Duitsland	15,48	15,61	1%	0%
Griekenland	47,30	40,95	-13%	0%
Spanje	13,01	13,08	1%	16%
Frankrijk	19,35	21,73	12%	11%
Ierland	10,13	13,39	32%	39%
Italië	52,03	46,57	-10%	0%
Luxemburg	18,50	18,98	3%	0%
Nederland	15,43	15,91	3%	0%
Oostenrijk	14,45	14,79	2%	0%
Portugal	51,43	28,10	-45%	-39%
Finland	18,26	34,19	87%	79%
Zweden	207,55	177,66	-14%	7%
Verenigd Koninkrijk	13,17	21,23	61%	58%
EU-min	13,00	13,00	0%	0%

BIJLAGE E

**ONTWIKKELING VAN DE WISSELKOERS VAN DE ECU
TEN OPZICHTE VAN DE NATIONALE MUNTEENHEDEN**

MUNTEENHEID	WAARDE VAN 1 ECU			% VERANDERING GEDURENDE EEN PERIODE VAN TWEË JAAR
	01.10.92	01.10.93	03.10.1994	
Belgische frank	40,5484	41,3455	39,5224	2,5%
Deense kroon	7,60759	7,71643	7,53281	1,0%
Duitse mark	1,93777	1,90933	1,92213	0,8%
Griekse drachme	253,707	274,904	293,028	-15,5%
Spaanse peseta	138,333	154,073	159,014	-15,0%
Franse frank	6,65065	6,65763	6,55831	1,4%
Ierse pond	0,750341	0,815414	0,791706	-5,5%
Italiaanse lire	1729,67	1857,14	1932,52	-11,7%
Luxemburgse frank	40,5484	41,3455	39,5224	2,5%
Nederlandse gulden	2,21624	2,14447	2,15253	2,9%
Oostenrijkse shilling	13,8444	13,4339	13,5271	2,3%
Portugese escudo	174,999	196,425	195,763	-11,9%
Finse mark	6,25968	6,81121	5,98076	4,5%
Zweedse kroon	7,40482	9,475	9,23674	-24,7%
Pond sterling	0,797291	0,779574	0,782062	1,9%

CONSUMPTIEPRIJZEN-INDEX - % TOENAME
1993-1994
(NATIONALE MUNTEENHEDEN)

	1993	1994	Cumulatief
België	2,8	2,4	5,3
Denemarken	1,3	2,0	3,3
Duitsland	4,1	3,0	7,2
Griekenland	14,5	10,9	27,0
Spanje	4,6	4,7	9,5
Frankrijk	2,1	1,8	3,9
Ierland	1,4	2,3	3,7
Italië	4,5	4,0	8,7
Luxemburg	3,6	2,2	5,9
Nederland	2,1	2,8	5,0
Portugal	6,5	5,2	12,0
Verenigd Koninkrijk	1,6	2,5	4,1
EUR 12	3,4	3,1	6,6

Bron: Eurostat

BIJLAGE G

ACCIJNSTARIEVEN VOOR SIGARETTEN
PER 1.000 SIGARETTEN IN DE MEEST GANGBARE PRIJSKLASSE

Lid-Staat	Klein-handelsprijs (KHP) meest gangbare prijsklasse	BTW	Accijns				
			Specifieke accijns		Ad valorem % van KHP	Totale accijns	
			in ecu	% van totale belasting ¹⁾		in ecu	% van KHP ²⁾
België	116,39	17,01 %	9,03	10,38 %	50,00 %	67,23	57,76 %
Dene-marken	192,49	20,00 %	80,55	50,38 %	21,22 %	121,40	63,07 %
Duitsland	127,46	13,04 %	43,18	47,24 %	24,80 %	74,79	58,68 %
Grieken-land	81,90	15,25 %	2,98	5,00 %	53,86 %	47,09	57,50 %
Spanje	39,30	13,79 %	2,52	9,12 %	50,00 %	22,17	56,40 %
Frankrijk	125,79	15,68 %	4,72	5,04 %	54,95 %	73,84	58,70 %
Ierland	173,04	17,36 %	72,26	54,99 %	16,82 %	101,37	58,58 %
Italië	80,21	15,97 %	2,93	5,00 %	53,35 %	45,72	57,00 %
Luxem-burg	88,05	10,71 %	3,04	5,02 %	54,50 %	51,02	57,95 %
Nederland	104,99	14,89 %	37,75	50,01 %	21,05 %	59,85	57,00 %
Oostenrijk	107,19	16,67 %	17,15	21,72 %	41,00 %	61,10	57,00 %
Portugal	66,41	14,53 %	7,42	13,67 %	56,00 %	44,60	67,17 %
Finland	166,37	18,03 %	12,54	9,97 %	50,00 %	95,72	57,54 %
Zweden ³⁾	165,10	20,00 %	81,20	71,09 %	0,00 %	81,20	49,18 %
Verenigd Koninkrijk	172,62	14,98 %	73,70	54,97 %	20,00 %	108,23	62,70 %

1. Moet tussen 5 en 55 % liggen.
2. Mag niet minder dan 57 % bedragen.
3. Zweden heeft een vrijstelling en hoeft de ad valorem belasting niet toe te passen tot 1996 en hoeft het niveau van 57 % niet voor 1999 te bereiken.

53

ISSN 0254-1513

COM(95) 285 def.

DOCUMENTEN

NL

09

Catalogusnummer : CB-CO-95-362-NL-C

ISBN 92-77-91485-8

Bureau voor officiële publikaties der Europese Gemeenschappen

L-2985 Luxemburg